

230 44/99

SCI-FI

Kč 24,90

Perry Rhodan

FINÁLE PRO TWIN

**ARMÁDA AKONANŮ SE SOUSTŘEDILA – GREK 1
NAPLŇUJE ODKAZ POMSTY...**

H. G. Ewers

FINÁLE PRO TWIN

Perry Rhodan 230 Přeložil Jan Rada Digitalizoval Pawwlik

V roce 2401 duplikáty pronikly do Galaxie a šéf USO - Organizace spojených hvězd - admirál Atlan usoudil, že je na čase nasadit bratry Woolverovy - mutanty, o nichž do té doby nevěděl ani Perry Rhodan. Jen tak bylo možné zabránit invazi z Andromedy.

Parasprinteři, jak se dvojčatům Woolverovým začalo říkat pro jejich schopnost vplynout do jakéhokoli energetického toku a přemísťovat se s ním, to skutečně dokázali. Pronikli do ústředí Maahků, objevili tajemství duplikátů a zabránili invazi.

Nejslavnější z mutantů, Myšob Gucky, pak skočil do jámy lvové a dopravil samotného velitele nezdařené invazní operace Maahků k Perrymu Rhodanovi. Zajatý Grek 1 byl připraven zřít se poslušnosti vůči Mistrům ostrovů a postavit odkaz svého národa do služeb USO. To on šířil smrt a zkázu v loďstvu Akonanů a přivodil konec Twinu.

1.

Hat-Mooh se jízlivě zasmál, když mu zajatce přivedli. Pro zakrslé, nažloutlé Pozemšťany, kteří se objevili na galaktické scéně jen před pár sty lety, měl jen pohrdání, rozhodně žádný soucit. Jejich primitivismus mu připadal až zvířecký. To, že se Pozemšťané odvážili měřit se se vskutku inteligentními rasami Vesmíru, dokonce s Akonany, mu připadalo jako rouhání.

Hat-Mooh posunkem zarazil strážného, který chtěl podat hlášení, a rozkázal: „Na psycholátor s ním!”

Veliteli akonské armády se zdálo, že postřehl cosi jako strach ve žlutém obličejí Pozemšťana, ten však vzápětí zarputile stiskl rty.

„Tvoje mlčení ti nepomůže, Pozemšťane,” řekl s pohrdavým úsměvem Hat-Mooh. „Na psycholátoru řekneš všechno o tom tajemném transmiteru.”

Zajatcovy šikmé oči metaly blesky. „Jen se raduj, Akonane! Ale není daleko den, kdy zaplatíš za své barbarské činy!” vykřikl zajatec.

„Vy jste barbaři, majore Sun-Jangu,” prohlásil zvysoka Hat-Mooh. „Příslušníci civilizovaných národů nás nenutí používat psycholátoru, řeknou sami, co chceme vědět. Jen bych rád věděl, kdo by mi tak předložil účet za mé činy!”

„Kdo? Perry Rhodan!” zvolal zajatec, kterého dva strážní tlačili do křesla psycholátoru.

Hat-Mooh zbledl. Pohrdavý úsměv mu nezmizel z tváře, ale ruce se mu chvěly. „Přivažte ho!” křikl vztekle na strážné, aby neprozradil svůj strach.

Vtom se otevřely dveře a dovnitř vpadl vysoký Akonan ve stejnokroji tajné služby. Zřejmě chtěl něco říci, ale zarazil se, když uviděl zajatce.

„Proč mě rušíte, Nir-Lahu?” vybafl vrchní velitel akonské armády.

„Dověděl jsem se, že hodláte vyslechnout majora Sun-Janga na psycholátoru,” řekl Nir-Lah váhavě. „Rozmyslete si to, prosím. Mohl byste zničit majorův duch a nic podstatného se nedovědět. Je kapitánem nákladní lodi a ti nemají přístup k důležitým informacím. Ty jsou přísně tajné.”

Hat-Mooha šokovalo, že mladý odborník z tajných služeb si ho dovolil poučovat, jeho, kterému podléhala nejen sekce výzvědné služby zaměřená na Solární impérium, ale také člena Nejvyšší rady Akonu. Bylo to troufalé a trestuhodné! Bezděčně se napřáhl po paprskometu, který ležel před ním na stole, ale ovládl se. Jen jeho hlas zněl výhružně. „Kde berete tu drzost, vtrhnout ke mně bez zaklepání a ještě žádat, abych změnil své rozkazy?“ zasyčel.

„Nutí mě k tomu ohledy na inteligentní bytosti,“ pronesl bezbarvě Nir-Lah. Z jeho obličeje se nedalo nic vyčíst.

„Inteligentní bytosti?“ vysmál se mu Hat-Mooh. „Jsou to divoši, kteří touží po moci. Zničení ducha jednoho z nich věru není žádným neštěstím.“

Tentokrát se však Nir-Lah vyjádřil jednoznačně: „Pokud uskutečníte výslech na psychologu, přednesu svou stížnost Nejvyšší radě, Hat-Moohu!“

„Můžete mluvit o štěstí, že vás okamžitě nedegraduji a nepošlu před polní soud,“ vyštěkl Hat-Mooh. „Nejvyšší rada se vaší stížností vůbec nebude zabývat. Nezapomněl jste náhodou, že jsem jejím členem? Přehlédnu váš přestupek jen proto, že ještě můžete být užitečný, to ale musíte dokázat hned v další akci. A nechci už slyšet ani slovo!“

Nir-Lah se prudce nadechl, jako kdyby chtěl ignorovat i tento rozkaz, potom však mlčky zasalutoval a otočil se na podpatku.

„Stát!“ zařval Hat-Mooh. „Posadíte se tak, abyste viděl na psycholog a budete sledovat výslech, rozumíte?“

Nir-Lah se pohyboval jako automat. Otočil se a posadil do křesla, odkud na psycholog dobře viděl. Jeho pohled byl prázdný, rty pevně sevřené. Hat-Mooh se spokojeně ušklíbl a stiskl tlačítko na svém stole. Zajatcovu hlavu přikryla podivná přilba a obrazovka nad ním se rozsvítila. Sun-Jangovým tělem projela křeč a akonský velitel položil první otázku.

* * *

„Co říkáte teď?“ zeptal se vítězoslavně Hat-Mooh, když výslech skončil a strážní vyvlekli zajatce ven. „Na velitele dopravní lodi toho

Sun-Jang věděl opravdu dost, nemyslíte, Nir-Lahu?"

„Blahopřeji vám k úspěchu," pronesl bezbarvě Nir-Lah.

„Děkuji pěkně," posmíval se Hat-Mooh. „Těší mě, že jste přišel k rozumu. Ten člověk nám konečně prozradil polohu transmiteru šesti sluncí. Nyní celé Galaxii ukážeme, že svoboda vesmíru, proklamovaná Pozemšťany, je nepřijatelná."

„Domníváte se, že nás Pozemšťané bez odporu pustí do transmiteru šesti sluncí?" zeptal se tiše Nir-Lah.

„Budou muset!" prohlásil cynicky Hat-Mooh. „Náčelník těch barbarů, Perry Rhodan, ví, že žádná rasa nemá právo bránit jiné rase v přístupu do mimogalaktického prostoru. A je také natolik hloupý, že jedná v souladu se svými mravními zásadami. Tudíž mu nic jiného nezbude, pokud si bude chtít zachovat tvář před ostatními rasami Galaxie."

„Doufám, že vaše jednání bude náležitě oceněno, Hat-Moohu," zareagoval dvojsmyslně Nir-Lah a zvedl se. „Mohu se již vrátit ke své práci?"

Hat-Mooh ho propustil, aniž si všiml skrytého významu Nir-Lahových slov. Mladý důstojník se musel opřít o zeď, sotva opustil místnost. V duchu před sebou stále viděl zajatcův obličej po výslechu: mrtvolně bledý obličej debila. Přístroj ho připravil o každý záblesk inteligence.

Čísí kroky donutily Nir-Laha, aby se sebral. Napřímil se, otřel pot z čela a vykročil k antigravitačnímu výtahu. Za chvíli už s ulehčením za sebou zavřel dveře své pracovny. Ještě chvíli stál nehybně, najednou však začal pobíhat po místnosti a důkladně prohlížet zařízení, stěny, strop. Prohlídka ho zřejmě uspokojila, protože jeho napjatý a zlý výraz zmizel a Nir-Lah sklesl do křesla. Zvedl pravici a zamyšleně se zadíval na modře se lesknoucí velký umělý diamant na širokém prstenu, potom kamenem otočil a přiložil kámen k ústům.

„Zde AA-01! Zpráva pro šéfa. Poloha a technika využití vosího hnízda prozrazena. Přílet a ultimátum pravděpodobné. Konec. Zde AA-01."

Nir-Lah vyjmul diamant z prstenu, odklopil horní část svých náramkových hodinek, vsunul kámen do přesně vyměřeného otvoru a

čekal.

Nemusel čekat dlouho. Ozvalo se slabé cvaknutí a Nir-Lah kámen vyndal, vsadil ho zpět do prstenu a pečlivě zavřel náramkové hodinky. Doufal, že Akonané nezachytili hyperkrátké impulsy. O osud zprávy obavy neměl. Věděl, že ji zachytila mikroreléová stanice na okraji Modré soustavy, která ji okamžitě předá dál na Kahalo.

Úzký obličej s jemně řezanými rysy se opět proměnil v masku. Richard Edwards, agent galaktické rozvědky v Modré soustavě, nosil nejen cizí jméno - Nir-Lah -ale i cizí výraz. Jen pokus o záchranu majora Sun-Janga ho donutil učinit výjimku. A stálo ho to málem prozrazení. Byla to jedna z nejtěžších chvil v jeho životě. Věděl však, že podobné zkoušky ho čekají i v budoucnosti...

2.

Grek 1 odpočíval po vydatném obědě. Musel uznat, že Pozemšťané se o něj starají výborně. V jeho kabině byla stále teplota 78° Celsia, dvojnásobný tlak proti pozemskému a ovzduší tvořila směs vodíku a čpavku. Pozemšťan by tu nepřežil jediné nadechnutí, ale pro Maahka to byly ideální životní podmínky. A přesto byl zajatcem.

Grek 1 se zvedl. Chvilkový pocit spokojenosti pominul. Věděl, že je někde v nitru Luny, přirozeného satelitu Země. Věděl také, že na Luně jsou i Rhodan, Atlan a Mercant. Denně s ním rozmlouvali pomocí videofonu se zapojeným tlumočením. Grek 1 si byl vědom i toho, že se nespokojují jen s rozmluvami. Cítil, že telepati se stále pokoušejí proniknout do jeho myšlenek. To ho však neznepokojovalo. Podařilo se mu vytvořit myšlenkový blok, který chránil jeho tajemství dokonce i ve spánku.

Mnohem víc ho dráždilo to, jak snadno se ho Pozemšťané zmocnili. Grek 1 začal nervózně přecházet po svém přepychovém vězení. Jako již mnohokrát začal přezkoumávat důvody, které mu zabránily v sebezničení. Strach ze smrti neměl. Často riskoval život v čele svých mužů. Co mu tedy zabránilo využít prostředku, který ho chránil před zajetím?

Přínejmenším jeden z důvodů měl jméno Perry Rhodan. Grek 1 si to uvědomoval. Naučil se vážit si Rhodana jako čestného a zdatného protivníka a rád by se setkal s mužem, který přivedl pozemskou civilizaci k takovému duchovnímu a hmotnému rozkvětu.

Nebyl to však jediný důvod, proč se zpronevěřil zásadám své rasy a nezvolil smrt, když nemohl uniknout zajetí. Měl i jiné důvody, ne všechny ho však uspokojovaly. Trápily ho pochybnosti, něco neobvyklého u Maahků.

* * *

Perry Rhodan seděl v izolovaném boxu loďní knihovny. Před ním žlutě zářil čtecí přístroj: formule v něm nabývaly přízračného života,

barevného a trojrozměrného. Zároveň mechanický hlas vštěpoval poznatky bezprostředně do Rhodanova podvědomí, odkud mohly být podle potřeby vyvolány.

Jiný zvuk však náhle vyrušil Rhodana z jeho soustředění. Signál interkomu. Rhodan se zamračil a čtecí přístroj vypnul. V boxu se automaticky rozsvítilo světlo. Muselo jít o něco důležitého, protože si nepřál být vyrušován. Chvilky, které mohl strávit v knihovně mu byly vzácné, protože se mu stále nedostávalo času na sledování vědeckého pokroku.

Rhodan zapnul interkom, jeden z tisíců na lodi, a obrazovka nad ním se rozsvítila a objevil se na ní obličej. „Bully!“ zvolal překvapeně Rhodan.

„Zdravíčko, Perry!“ pozdravil maršál Reginald Bull se širokým úsměvem. Maršál Bull nyní velel jednotkám ve východní části Galaxie, které měly sledovat boje, které tam probíhají.

„Co je nového, Bully?“

„Novýho?“ zeptal se otráveně Bully. „Tady je pořád všechno při starým. Ti blázni nikdy nedostanou rozum a Akonani stále rozněcují nenávist mezi různými národy Bluesanů. Využívej toho k tomu, aby vytlačili Arkonidany z pozic, který jim ještě zbývají.“

„Nic jiného se od Akonanů nedá čekat, Bully,“ poznamenal Rhodan. „Dokud nás však nenapadnou, nemůžeme nic dělat. Jednou to ale se svými intrikami přeženou a doplatí na to i bez našeho zásahu.“

„V tom s tebou nesouhlasím, a ty to víš, Perry,“ namítl Bully. „Nejraději bych na nic nečekal a Akonany pěkně usadil.“

„Ty se asi nezměníš, Bully, co?“ řekl Rhodan s úsměvem. „Kdypak se už usadíš? My přece nemůžeme soudit morálku jiných ras. Odsoudí je dějiny.“

„Já vím, ty bys všechno nechal na dějiny,“ zavrčel nespokojeně Bully. „Dobrá, ale pokud Bluesani a Akonani nepřestanou s vpády do sféry našeho zájmu, dostanou takovou lekci, že to už nikdy neudělají.“

„Cože, zase?“ zvolal Rhodan.

„Čtrnáctýho června třicet lodí Bluesanů přepadlo konvoj našich obchodních lodí a pokusilo se ho donutit k přistání na ledový planetě.“

Zřejmě se chtěli zmocnit nákladu."

„Jaká opatření jsi podnikl proti tomu pirátství?"

„Už před tím jsem nařídil, aby obchodní transporty byly doprovázeny válečnými loděmi. Osmnáct lodí Bluesanů bylo zničeno, ostatní uprchly."

„Výborně!" Rhodan se spokojeně usmál. „Vidím, že jednáš moudře, i když tak nemluvíš. Tato opatření stačí."

„Máš pro mě nějaký další rozkazy?"

„Zatím ne, ale buď stále k dosažení. Možná tě budu potřebovat tady."

„Maahkové?" stručně se zeptal Bully.

„Snad, ale možná Akonané. Grek 1 zřejmě ví něco, co může být důležité a určitě se to má stát v nejbližší době," informoval přítele Rhodan.

„Proč na něj pořádně nepřitlačíš?" zeptal se nevrle Bully.

„Protože ho považuji za vynikající osobnost a možná ho budeme vbrzku velmi potřebovat," poněkud záhadně odpověděl Velký administrátor.

„Tomu teda nerozumím!" zvolal překvapeně Bully.

"Asi tomu brzy porozumíš. Měj se dobře, přáteli. Konec!"

„Tak se těma svejma tajemstvíma udav," rozhořčil se maršál. „Konec!"

* * *

„Vidím, že bez lodi nemůžeš být, Arkonidane," vesele prohodil Rhodan, když vstoupil do centrály CRESTU II a uviděl tam Atlana.

„Síla zvyku, barbare. Kosmonaut se na pevné zemi necítí dobře. Ostatně ty jsi na tom stejně," nezůstal mu admirál nic dlužen.

„Jednou se ale usadíme," řekl Rhodan a povzdechl si.

„Kdepak asi?" vysmál se mu Atlan. „V Andromedě? Kdepak, znám Pozemšťany. Jsou to věční hledači. Víte aspoň, co vlastně hledáte?"

„Možná, ale možná, že ne. Copak hledat a objevovat není krásné samo o sobě?" vážně namítl Rhodan a změnil téma. „Chci navštívit našeho zajatce. Nevíš, kde je Gucky?"

„Ve své kabině na lodi, také tomu propadl," oznámil Atlan.

Sotva to však dořekl, už se mezi ním a Rhodanem zhmotnila postavička porostlá srstí, napůl obrovská myš, napůl bobr.

„Už zase jsi poslouchal!" vyčetl mu Rhodan.

„Vůbec ne," ohradil se dotčeně Myšob. „Můžu já za to, že na mě myslíte tak intenzivně, že mě to ruší?"

„Nelži! Raději mi pověz na co myslí náš Maahk."

„Vy, lidé, jste ale divní. Nejdříve mi vynadáte, že prý jsem vás poslouchal, a pak zas po mně chcete, abych se někomu vloupal do mozku."

„Specialisto Gucky!" začal výhrůžně Rhodan.

„Tak se hned nevztekej," zahuhlal Myšob. „Jedno je jisté. Grek 1 nám prozradí jen to, co bude chtít. Má nějaká důležitá tajemství, ale ta chrání psychickým blokem. Telepaticky se dovídám jen to, co už dávno víme."

"Jaké city k nám chová?" chtěl vědět Rhodan.

„City!" pobouřeně zapištěl Gucky. „Kdo kdy slyšel, že by Maahkové měli city? Tvrdí to snad někdo?"

"Já!" vpadl do rozmluvy Atlan. „Určité city mají, to vím jistě."

„Správně," kupodivu ho podpořil Myšob. „Grek 1 má city, i když se dost liší od pozemských. Co vím jistě, je to, že rozhodně necítí nenávist k Pozemšťanům a mě si velice váží. Tebe taky, Perry. Kupodivu necítí nenávist ani k Atlanovi, ačkoliv je Arkonidan. Dokonce se s ním cítí svým způsobem spjatý. Považuje tě za stejně osamělého běžce, jako je on sám, Atlane."

„Zvláštní," zamumlal Atlan. „Byl jsem si jist, že mě nenávidí. Chová se jako... jako Pozemšťan."

„Má to být poklona nám, Pozemšťanům, nebo Maahkům?" byl zvědav Rhodan, ale na odpověď nečekal. „Musím Greka navštívit."

"Jdu s tebou," prohlásil Atlan a Gucky se k nim připojil.

* * *

Signál videofonu Greka 1 nepřekvapil. Teprve když uviděl na obrazovce současně Rhodana, Atlana, Mercanta a dokonce Guckyho,

telepata a teleportéra v jedné osobě, byl skutečně překvapen.

Rhodan zvedl ruku k mlčenlivému pozdravu a Grek 1 ho opětoval. Vysoký, štíhlý Pozemšťan také promluvil jako první. Kraahmak neovládal, ale translátor překládal jeho slova z interkosmu naprosto dokonale, dokonce se všemi významovými odstíny.

"Jak se vám daří?" zeptal se Rhodan.

„V rámci daných možností dobře, Rhodane. Rozhodně si nemohu stěžovat."

„Přemýšlíte i o tom, jak by se vám vedlo mezi svými?" zeptal se Atlan.

„Mistři ostrovů by mě nechali popravít," suše konstatoval Grek 1. „Ostatně na tom nezáleží. Budu popraven tak jako tak."

„Nemylte se!" rázně odmítl jeho domněnku Rhodan. „My víme, že nejste nepřitelem lidstva. Znáte však nějaké tajemství, které je pro nás velice důležité."

„Máte vynikající pozitroniku," konstatoval Grek 1, který okamžitě pochopil, kam tím míří. „Proč ji nepoužijete, abyste mé tajemství odhalili?"

„Dáváme přednost tomu, abyste nám je dobrovolně prozradil," řekl diplomaticky Rhodan. „Ostatně náš předpoklad nespočívá na výsledcích pozitroniky, nýbrž inpotroniky."

„Inpotroniky?" opakoval Grek 1 a oči se mu leskly vzrušením.

„Vidíte, že také my máme svá tajemství," řekl Rhodan a vydal ze sebe ještě několik zvuků, které translátor nepřeložil. Grek 1 si domyslel, že to byl tak zvaný smích, cosi, co je Maahkům zcela cizí. Byla to jedna z těch podivností, která bránila porozumění mezi Maahky a Pozemšťany. Stejně jako to, že Rhodan použil slova vidíte ve smyslu slyšíte. Pozemšťané mnohdy jednali a mluvili nelogicky.

Srstnatý tvor na obrazovce předvedl žlutý hlodavčí zub a prohlásil: „Má stejné potíže s vašim jazykem, jaké jsem měl kdysi já, Perry."

Rhodan se však nenechal vyrušit. Upřeně se díval Maahkovi přímo do očí, jako by ho chtěl hypnotizovat. „Očekávám upřímnou odpověď: prozradíte nám své tajemství, nebo ne?" řekl pomalu a důrazně.

„Zatím ne, dovíte se ho, až přijde čas," odpověděl Grek 1.

„Nevěřím mu, pane, je to Maahk," zašeptal Rhodanovi Mercant.

„Slyším velmi dobře, Mercante!" vykřikl rozčileně Grek 1. „Mýlíte se. Ve válce je lest dovolena, ale my už nejsme ve válce a nemám důvod lhát."

„Velice děkuji, Greku 1. Je dobré znát váš postoj v této věci," řekl Mercant spokojeně. „Právě o to mi šlo."

Grek 1 poznal, že šedovlasý Mercant ho přelstil. Nevyčítal mu to, jen si uvědomil, že také Mercant je pro něj zcela souměřitelným protivníkem. Svůj poznatek však hned uplatnit nemohl, protože rozmluva náhle skončila. Rhodana vyrušil náramkový přístroj, který nejdříve vydal volací tón, potom si ho Rhodan dal k uchu, chvíli poslouchal a mračil se čím dál víc, pak ho přiložil k ústům, řekl: „Přijdu hned," a přístroj vypnul.

Potom se Rhodan opět obrátil na Greka 1: „Bohužel musíme odložit naši rozmluvu na pozdější dobu."

Po těchto slovech Rhodan v doprovodu ostatních odešel. Grek 1 se za ním zamyšleně díval, dokud někdo nevypnul na druhé straně videofon. Potom se podíval na své speciální kosmické hodinky, které mu Pozemšťané také ponechali.

To nemohou být oni, pokud to však nejsou oni, musí to být ti druzí. Beztak byl nejvyšší čas, pomyslel si Grek 1 a pokusil se usnout. Věděl, že pokud jeho úvahy byly správné, Rhodan se brzy vrátí a na spaní pak dlouho nebude čas.

* * *

Rhodan informoval své průvodce cestou k nejbližšímu transmitteru: „Kahalo zprostředkovalo poplachový signál, přicházející novou satelitní dálnicí. Nic konkrétního zatím nevím, ale zdá se, že se osobně objevil nějaký parasprinter."

Vstoupit do transmitteru nebylo snadné: nejdříve automatika Rhodana identifikovala, teprve pak mohl zvolit kód, který jim umožnil konečně vstup do klece transmitteru. Potom to šlo rychle. Živoucí bytosti byly v řádově během vteřin rozloženy do částic, přeměněných na hyperdimensionální impulsy, vyslané a zachycené

přijímačem třeba o stovky světelných let vzdáleném během pouhých vteřin, tam byly opět proměněny v částice a ty seskupeny do původní podoby. Člověk vystupoval z transmiteru s pocitem, že do něj právě vstoupil: ačkoliv byl nepředstavitelně daleko, časový posun byl minimální.

Vědci poukazovali na to, že transmiter je vlastně duplikátorem svého druhu. Atomy byly snímány, transformovány a reprodukovány, stejně jako jejich skladba. Nebyl problém něco cestou pozměnit, ať už byla cesta dlouhá několik metrů, jako v duplikátoru, nebo světelných let, jako v transmiteru.

Rhodan si byl vědom tohoto nebezpečí, ale výhody dopravy transmiterem naprosto převážily nad těžko měřitelnými riziky náhodné změny osobnosti nebo zlovolného zásahu do transmiteru.

Rhodan, Atlan a Mercant vystoupili z transmiteru současně a vstoupili do velké haly velitelství Země. Teleportér Gucky je už samozřejmě předešel. Stál u obrazovky hyperkomu a vybavoval se s poněkud groteskně vypadajícím člověkem. Rhodan poznal jednoho z dvojčat Woolverových.

Bratři byli zcela k nerozeznání a jen písmena na zádech jejich kombinéz mohla prozradit tomu, kdo o tom věděl, o koho jde. Rhodan na okamžik zahlédl písmeno T na kombinéze. Gucky mluvil s Tronarem.

Tronar Woolver postoupil o několik kroků dopředu, zastavil se v předpisové vzdálenosti od Rhodana, zasalutoval a hlásil: „Důležité zprávy z Kahala, pane!“

Rhodan s uspokojením konstatoval, že všechny strážné Tronarova „putování ducha“ na něm nezanechaly znatelné následky. S úsměvem pokročil dopředu a podal mutantovi ruku: „Když jste se tu objevil osobně, musí jít o opravdu důležitou věc,“ řekl.

„Akonané zjistili polohu transmiteru šesti sluncí, pane. Ohlásil to nadporučík Edwards. Předpokládá, že musíme co nejdříve počítat s příletem akonských válečných lodí do tohoto prostoru a následným ultimatem.“

Rhodan zbledl a teprve po chvíli mlčení zašeptal: „To jsem čekal!“

„Co chceš dělat?“ zeptal se Atlan.

„Nevím," řekl Rhodan a pokrčil rameny. „Všechno záleží na formulaci ultimata. Dovedu si představit, že Akonané budou požadovat volný přístup k transmitteru šesti sluncí a tím i do soustavy Twin."

„Pokud to odmítneme a zabráníme Akonanům v přístupu do transmitteru, vyvoláme galaktickou válku s Modrou soustavou, pane," připomněl Mercant.

„Konfliktu s Akonany bychom se neměli bát," ostře namítl Atlan.

„Vidím, že jsme v podstatě zajedno," řekl zamyšleně Rhodan. „Všechny inteligentní bytosti mají určitou odpovědnost vůči sobě navzájem a zejména mocní se jí nemohou zříkat. Pokud zasáhneme, bude nevinně trpět obyvatelstvo mnoha planet, které se stanou bojištěm. A to už nemluvím o posádkách tisíců lodí, válečných i obchodních, které budu zničeny. Přesto v celkovém počtu ztrát budou tvořit sotva pět procent."

„Kam tím směřuješ? Chceš snad kapitulovat?" zvolal pobouřený Atlan.

„Kapitulovat? Nic podobného jsem neřekl, existuje tu další možnost," prohlásil Rhodan a tiše se zasmál.

3.

Vypouklá obrazovka tvořila strop velitelského můstku TRAVINOLY a spolu s přehledovou obrazovkou přímo před řídicím pultem vytvářela dojem, že člověk se volně řítí vesmírem, či vesmír se valí do lodi. Laik by se nejspíš lekl, kdyby se zde náhodou ocitl, ale i zkušení kosmonauti měli dojem, že před a nad nimi nejsou obrazovky, ale že je od vesmírných prostor dělí pouhé sklo kabiny. Ve skutečnosti byl můstek vprostředku lodi a volný prostor začínal nejméně o pět set metrů dál.

TRAVINOLA byla vlajková loď Akonu.

Hat-Mooh stál vzpřímeně a oči mu zářily. Triumfoval. Ve vzdálenosti mnoha milionů kilometrů před TRAVINOLOU se konečně dala rozpoznat mezi tisíci hvězd všech možných barev šestice modrých sluncí. „Jsme u cíle, Nir-Lahu!“ řekl vítězoslavně.

Nir-Lah se zadíval tam, kam tak upřeně hleděl velitel. Je to ironie osudu, myslel si nadporučík Edwards, vždycky jsem toužil vidět tuto bránu do vesmírných prostor mimo galaktického světa. A nyní se můj sen splnil, vidím tu bránu - z velitelského stanoviště nepřátelské vlajkové lodi...

Nir-Lah se prudce otočil k veliteli. „Řekl bych, že je zapotřebí přeskupit loďstvo do sevřenějšího tvaru, Hat-Moohu. V téhle hvězdné džungli je samotná loď ztracena a nemůžeme počítat s tím, že by se nám podařilo udržet spojení hyperkomem.“

Hat-Mooh se zamračil a po chvilce váhání se obrátil na velitele TRAVINOLY: „Co o tom soudíte?“

„Nir-Lah má pravdu,“ odpověděl velitel lodi, aniž by spustil zrak z přístrojové desky. „Už teď počet energetických poruch narůstá. Je tu těsno, gravitační pole se překrývají...“

„Zastavte. Rozkaz všem lodím soustředit se na této čáře, tady počkáme na hlavní síly!“ rozhodl Hat-Mooh.

„Co máte v úmyslu?“ zeptal se Nir-Lah.

„Soustředíme zde celé loďstvo,“ prohlásil vrchní velitel a oči se mu fanaticky leskly. „Předvedeme Pozemšťanům svou sílu. A nejen jim, celé Galaxii!“

Poslední slova Akonan téměř vykřikl a Nir-Lah sklonil hlavu.

Poslední pochybnosti, které ještě zbývaly, odpadly. Hat-Mooh chtěl zahájit boj o transmitter šesti sluncí a bylo jasné, že má značné šance na vítězství. Nadporučík Edwardsovi nezbývalo než doufat, že Rhodan má ještě nějaké trumfy v rukávě.

* * *

Signál videofonu Greka 1 vzbudil. Vstal a zapnul přístroj. Překvapilo ho, že se na obrazovce objevila pouze drobná postavička Guckyho.

„Ty jsi přišel sám?“ zeptal se překvapeně.

„Jak vidíš,“ řekl Myšob. „Cítil jsem potřebu si s tebou promluvit.“

Grek 1 měl nutkání přístroj opět vypnout, protože předpokládal, že Gucky se bude opět pokoušet proniknout jeho psychickým blokem. Grekův vztah k Myšobovi byl rozporný, sám ho nedokázal definovat. Trochu si ho vážil a také vzbuzoval jeho zvědavost. Proto přístroj nakonec nevypnul a místo toho se zeptal: „Odkud vlastně pocházíš?“

„To by bylo dlouhé povídání, ten svět, odkud pocházím, už dávno neexistuje, teď mám na jazyku zajímavější téma, Maahku,“ odbyl ho Myšob. „Proč už konečně neprozradíš své tajemství? Na Mistry ostrovů přece už nemusíš brát ohledy, nebo snad ano?“

„Nenamáhej se, Gucky, přece jsi už poznal, že umím chránit své tajemství. Řeknu ho, až přijde čas.“

„Nedůvěřuješ nám?“

„Nedůvěřuji pouze vaší reakci. Mohla by mi zabránit splnit můj úkol.“

„Tvůj úkol? Jseš v zajetí, a přesto si myslíš, že můžeš splnit nějaký úkol, který sis předsevzal?“

„Mohu se postarat, aby byl splněn. Mohu tě také ujistit, že není namířen proti Pozemšťanům, ale to ti musí stačit. Víc se nedovíš.“

„Spokojit se tím je těžké,“ zahuhlal Myšob. „Ale dobrá, změníme téma. Co tě vlastně spojuje s Mistry ostrovů?“

Grek 1 sebou škubl a náhle pocítil tupou bolest v hlavě.

„Už se neptej!“ vykřikl zoufale. „Nemohu ti odpovědět, i

kdybych chtěl, a ty to víš!"

„Rozumím, mentální blok," přikývl Gucky. „Takže si vás Mistři ostrovů jistí, vy nejste jejich přátelé, vy jste jejich otroci! Můžeš mi vysvětlit, jak se to snášís s vaší hrdostí? Maahkové jsou přece mocní."

Grek 1 zlostně zavrčel. Guckyho slova ho zasáhla na nejcitlivějším místě, protože věděl, že Gucky má pravdu. Už dávno to věděl.

„Tak odpověz, otroku!" zaječel fistulí Myšob.

Grekovy oči se nalily krví a celé jeho tělo se napjalo. Pak vyskočil a začal zuřivě bušit do zdi, ale náhle se otočil a prudce udeřil do ovladače videofonu. Z přístroje vyšlehl modrý plamínek a obrazovka zhasla.

V komunikační kabině se Gucky vítězoslavně usmál: „Ať mi ještě někdo řekne, že Maahkové nemají žádné city!"

* * *

"Jestli jsi to provedl jen proto, abys dokázal, že Maahkové mají city, potom tě musím zklamat, vím to už dávno," řekl stroze Rhodan, když Guckyho vyslechl. „Chybí jim jen některé určité city, například soucit. Jsou nelítostní při prosazování svých cílů. Znají však hrdost i nenávisť, úctu a pohrdání. A ty jsi urazil jeho pýchu, Gucky."

„Samozřejmě, o to mi také šlo," vysvětloval Gucky. „Grek 1 mě však kvůli tomu nebude nenávidět, na to je příliš chytrý. Ale bude znovu přemýšlet o Mistrech ostrovů a dojde ke stejným závěrům jako já."

„Doufejme, dlouho to nepotrvá a budeme vědět víc," řekl Rhodan.

„O tajemství Maahků?" vyzvídal Gucky.

„Zase jsi špehoval mé myšlenky? Vždyť jsem se už pojistil..."

„Copak musím číst myšlenky?" skočil mu Gucky do řeči. „Dokážu přemýšlet také sám. Ty čekáš na zprávy z transmiteru šesti slunců, a jsem si jist, že náš přítel Grek 1 na ně čeká také."

„No vida," pochválil ho Rhodan. „Vidím, že si rozumíme. Tak, co abys zařídil opravu přístroje, který Grek kvůli tobě zničil?"

„Ani se nehnu, dokud si neposlechnu zprávy z transmiteru šesti

sluncí!"

„Proč to? Vždyť Akonany znáš a víš, co od nich čekat, neříkej že ne. Proč bys tedy čekal na zprávu o něčem, co stejně víš," popichoval Rhodan.

"Jistě že vím, shromáždí celé loďstvo před transmittersem a budou požadovat volný přístup k transmitteru šesti sluncí i na Twinu. A co když ne?" hájil se Gucky. „Raději počkám."

„Raději se postarej, aby Grek 1 tu zprávu dostal včas," řekl Rhodan.

* * *

Greka 1 nepřekvapilo, že se rozsvítilo světlo nad vstupní komorou do jeho izolované kabiny a za chvíli do kabiny vstoupil Pozemšťan ve skafandru. Teprve teď byl opravdu překvapen. Pozemšťan byl sám a beze zbraně. To mu Pozemšťané tolik věří? Nebo si myslí, že by stejně nedokázal uprchnout, i když jeho ochranný oděv stále visí ve vstupní komoře? Grek 1 si byl vědom toho, že se sotva může dostat daleko, i kdyby toho Pozemšťana srazil a unikl ze svého vězení. Na druhé straně věděl, že díky souhře šťastných náhod se leckdy podařily naprosto neuvěřitelné věci.

Ve skutečnosti Grek 1 neměl v úmyslu utéci, ale to, že Pozemšťané k němu poslali jednoho neozbrojeného muže, se dotklo jeho pýchy.

„Vy jste ten Maahk, který zničil svůj videofon?" zeptal se Pozemšťan prostřednictvím translátoru, zavěšeného na krku, a ušklíbl se.

To rozhodlo. Grek 1 v tom spatřoval další urážku a rozhodl se, že Pozemšťanovi udělí lekci, jakou zasluguje.

"Jsem to já. Udělal jsi chybu, že ses ke mně odvážil sám. Co, když tě složím a uprchnu?"

„Nevěděl jsem, že vy, Maahkové, také umíte žertovat," řekl Pozemšťan a šklebil se ještě veseleji.

Grek 1 nechápal význam slova žert, ale bylo mu jasné, že ho Pozemšťan nebere vážně, a to ho rozčílilo ještě více. Vyzrazil kupředu a sevřel Pozemšťana v drtivém objetí. Pozemšťan se však nezhroutil,

jak očekával, ale podařilo se mu stlačit Maahkovy paže a osvobodit se ze sevření. Ke svému překvapení se Grek 1 sám musel bránit. Pozemšťan mu sevřel paže silou svěráku. Pro Greka 1 to byla zcela nečekaná situace.

„Příště to nezkoušej, kamaráde, jsem na to alergický," řekl klidně Pozemšťan a Maahka pustil.

Grek 1 se zapotácel. Byl naprosto zmatený. Dosud byl pevně přesvědčen, že každý Maahk fyzicky daleko převyšuje každého Pozemšťana a nedovedl pochopit, proč v tomto případě tomu bylo naopak.

Pozemšťan si Greka 1 přestal vůbec všimnout a začal se vrtat v rozbitém videofonu. Grek 1 z toho usoudil, že má v zásobě ještě nějaké trumpfy.

"Jak je to možné, že jsi silnější než já?" zeptal se.

"Jsem skutečně silnější?" podivil se Pozemšťan, aniž vzhledl od práce. "Já myslel, že to byla jen legrace a žes mě nechal vyhrát schválně. Proto jsem do toho také moc nedal."

* * *

„Tys nebojoval naplno? Kdo jsi?" chtěl vědět Grek 1.

„Jsem docela normální, běžný člověk z mého světa. Tam jsou všichni stejně silní jako já. Jinak by je tlak 4,8 g úplně rozdrtil."

Odpověď zněla nezávadně až naivně a Grek 1 se rozhodl využít techniky naivty. „Bude oprava trvat dlouho?" zeptal se pro začátek.

„Až to bude, tak to bude. O co jde?" odušil opravář a tím utvrdil Greka 1 v přesvědčení, že inteligencí právě nevyniká.

„Předpokládám, že Velký administrátor čeká, až bude moci se mnou promluvit. Mluvíme často o situaci v Galaxii," vykládal Grek 1.

„Tak bude muset počkat. Ostatně má co dělat," zamumlal Pozemšťan.

Grek 1 hořel netrpělivostí, aby se dověděl více. Musel však postupovat opatrně a neprozradit, že má na věci zájem. Proto se

snažil dát najevo, že mluví jen aby řeč nestála. „Opravdu? Zase Akonané, co? Velký administrátor něco takového čekal. Co provedli tentokrát?"

„Prý se čeká na nějaké ultimátum," na půl úst odpovídal opravář zabraný do práce. „Akonské loďstvo je před transmittersem šesti sluncí."

Grek 1 v duchu triumfoval. Dověděl se všechno, co chtěl, a byl si jist, že technik nepoznal, že právě to ho zajímalo. Podíval se na své hodinky a uvědomil si, že je nejvyšší čas. Musel promluvit s Rhodanem.

„Hotovo, Maahku," řekl vtom opravář. „Také bys mohl říct děkuji."

Grek nechápal, o co Pozemšťanovi jde, ale protože ho ještě potřeboval, bez ptaní mu vyhověl.

„Děkuji, Pozemšťane. A vyříd' svému Velkému administrátorovi, že s ním musím mluvit, že je to velmi důležité. Rozumíš?"

„Rozumím dokonce lépe, než si myslíš," řekl Pozemšťan s potutelným úsměvem, jehož význam Grek 1 nemohl rozluštit. „Vyřídím, spolehni se."

Před kabinou na tohoto „opraváře" už čekal Gucky. „Tak co?" vyhrkl jako vždy zvědavý Myšob.

„Považoval mě za blbečka a provedl výslech ve formě společenského tlachání," odpověděl opravář a Gucky se radostně zahihňal.

„Ted' ale musíš rychle za Rhodanem, Maahk s ním chce naléhavě mluvit. Určitě prozradí aspoň část svého tajemství," pobídl ho opravář.

„Určitě! Tisíceré díky, poručíku Hawku," řekl Gucky a zmizel.

* * *

Robot rozlil exotickou pálenku do číšek, Mercant vrhl rychlý pohled na Rhodana, potom číšku pozvedl, řekl „na zdraví" a hrkl ji do sebe.

„Tohle se pije po malých doušcích," řekl Rhodan s úsměvem, když uviděl maršálův náhle zbrunátnělý obličej a otevřená ústa,

lapající po dechu. Když se k němu opět přiblížil robot s láhví, zděšeně přikryl svou číšku dlaní. Vzápětí se však vzpamatoval a zvědavě se rozhlížel po Rhodanově pracovně na Luně, která byla zařízena jako velitelské stanoviště na lodi, ale přesto se něčím podstatným lišila.

„Lodníkovi se stýská po lodi, není-liž pravda?“ zeptal se maršál.

„Máte pravdu, Mercante, bohužel mě minul osud hvězdného trampa, já musím být doma všude, a nikde nemám domov. Nemám čas se zastavit, vyjet si na ryby k pozemskému jezeru nebo se projít po bulváru velkoměsta. Ale co? Je to osud milionů. Nevidí hvězdy ze Země, ale z prázdného prostoru, nesní, netančí a neflirtují, ale při tom pohledu riskují život,“ řekl Perry Rhodan.

„A přece většina z těch milionů by určitě neměnila, pane. Ten osud si lidé vybírají,“ připomněl maršál s úsměvem. „Vy také, ne?“

Rhodan dopil a nechal si znovu nalít. „To srovnání kulhá, Mercante. Miliony mužů z posádek vesmírných lodí mohou kdykoliv pověsit svou práci na hřebík a až do konce života žít v klidu tam, kam je srdce táhne. Kdežto my, nesmrtelní, jsme přímo vázáni na své povinnosti. Je to tak, i když jsem tomu v první chvíli, když jsem se to dověděl, ani nechtěl věřit.“

Mercant bezmyšlenkovitě odtáhl ruku od své číšky a robot mu okamžitě nalil. Maršál však kupodivu neprotestoval, nýbrž se s povzdechem napil. „Samozřejmě se nemůžeme stáhnout do soukromého života...,“ řekl.

„To jsem také neměl na mysli,“ prudce vybuchl Rhodan a udeřil dlaní do stolu. „Ale propadám melancholii, když si uvědomím, že kdykoliv se mi nějaké místo zalíbí, musím odtud prchat, protože si na ně nesmím zvyknout, musím být doma všude a nikde, jak jsem řekl, abych se nezpronevěřil svému poslání.“

„No ne, barbar je najednou sentimentální, stýská se mu po černé hodině u krbu ve společnosti jiných důchodců,“ řekl ode dveří Atlan.

Rhodan se zamračil, nepostřehl, kdy Atlan vstoupil. Admirál přistoupil ke stolu a nechal si nalít. Potom vypil číšku na ex.

„Nemyslel jsem si, že posloucháš za dveřmi,“ řekl dotčeně Perry.

„Neposlouchal jsem, otevřel jsem dveře a slyšel několik slov,“

odmítl to nařčení Atlan.

„A nebylo těžké domyslet si ostatní. Znáš ty pocity až příliš dobře, vždyť proti mně jsi úplný cucák - jsem starší o deset tisíc let.“

Rhodan se vyhnul další debatě na toto téma: "Jak tě znám, kvůli tomu jsi určitě nepřišel. Co je nového, co jsi mi přišel říci?"

„Nic překvapivého, Perry. Před transmitterem šesti sluncí se soustředila flotila Akonanů o síle asi dvaceti tisíc lodí, podle posledních odhadů. Stále však čekají, vypadá to, že je to předvoj a hlavní síly mají teprve dorazit.“

"Je váš agent v té flotile u transmiteru?" zeptal se Rhodan Mercanta.

„Samozřejmě, podává zprávy pravidelně, další čekám asi za čtvrt hodiny, snaží se zjistit záměry Akonanů po proniknutí do soustavy Twin.“

„Neriskuje příliš, Mercante?" přerušil maršála admirál.

„Nadporučík Edwards působí jako odborník v akonské tajné službě. Je na něm, aby zvážil, jaké riziko je únosné. To ovlivnit nemohu," řekl Mercant.

„Vím," zamumlal Atlan, „prostě mi to nedá. Cítím se odpovědný za osudy těch lidí. Jsou tak mladí.“

„Rozumím vám," přisvědčil Mercant. „V tomto konkrétním případě zvlášť. Sám jsem Richarda zaučoval, když u tajné služby začínal.“

Rozmluvu přerušilo zabzučení videofonu. Rhodan sebou trhl, vyskočil a přešel k aparátu, zapnul ho a na obrazovce se objevil službu konající důstojník z ústředny hyperkomu na Luně. Důstojník byl viditelně nervózní.

„Zpráva od Akonanů pro administraci Solárního impéria," ohlásil důstojník. „Mám pustit záznam?“

Rhodan přikývl a za okamžik všichni uslyšeli následující text: „Rada Akonu Administraci Solárního impéria dne šestnáctého června roku 2401 pozemského letopočtu. Oznamujeme, že transmitter šesti sluncí a navazující transmitter v mezigalaktickém prostoru už nejsou pro nás tajemstvím. Zároveň poukazujeme na to, že centrum Galaxie není výsostným územím žádného státu a že mimogalaktické prostory jsou všemi rasami Galaxie uznávány jako svobodně přístupné pro

všechny. My, Rada Akonu, nedopustíme omezování našich práv, a proto požadujeme volný přístup do transmiteru šesti sluncí. Každý pokus bránit nám v přístupu ze strany lodí Solárního impéria budeme považovat za akt agrese a budeme v takovém případě hájit svoje práva všemi dostupnými prostředky. Za Radu Akonu -Hat-Mooh."

„Šikovně formulováno," věcně konstatoval Atlan. „Vyhrožují nám válkou a při tom se staví do pozice oběti agrese. Ten Hat-Mooh je pěkný darebák."

„Do jisté míry mají Akonané pravdu," upozornil Mercant. „Dokud transmiter šesti sluncí byl naším tajemstvím, tak jsme proti svobodě pohybu v mimogalaktických prostorách nic nenamítali. Nyní se to ovšem jeví jinak. Formálně jsou tedy Akonané v právu a my jim nesmíme bránit v použití transmiteru, nechceme-li porušit zásady, které jsme uznali."

„Důležité je, že jsou v právu skutečně pouze formálně," zdůraznil Rhodan. „Je naprosto jasné, že Akonané nechtějí využít transmiter k mírovým účelům, stačí se podívat, jaké loďstvo soustřeďují k transmiteru. Je čas promluvit si s Grekem 1. Gucky a poručík Hawk trochu prozkoumali situaci a zdá se, že také Grek s námi chce mluvit."

„Půjdu s tebou, Perry," přihlásil se Atlan.

„Děkuji, Atlane. Vy s námi samozřejmě půjdete také, Mercante. Myslím, že pro vás bude poučné podívat se, jak váš donedávna nejobávanější protihráč i ve vězení spřádá nitě svých intrik."

* * *

Greкова jistota, že Rhodan přispěchá, jakmile ho požádá o rozmluvu, úplně vyprchala a s každým dalším pohledem na hodinky v Maahkovi sílilo přesvědčení, že Pozemšťané z nějakého důvodu ztratili o jednání zájem. Ostatně na tom už přestávalo záležet, protože se blížila chvíle, po níž by každé jednání bylo už stejně zbytečné. Avšak v okamžiku, kdy Grekovy nervy byly už napjaty k prasknutí, obrazovka videofonu se konečně rozzářila a Grek spatřil Rhodana, Atlana a Mercanta.

Perry Rhodan pozdravil zvednutím ruky, ale Grek 1 na

zdvořilosti neměl čas. „Nechal jste mě dlouho čekat, Rhodane, a čas je drahý. Slyšel jsem, že Akonané požadují volný přístup do transmiteru šesti sluncí, je to tak?" vybafl.

„Správně, Greku 1. Právě jsme dostali ultimátum, v němž nám Akonané hrozí válkou v případě, že jim neumožníme přístup do transmiteru šesti sluncí."

„Musí se Pozemšťané obávat těchto výhrůžek?"

„Ne, proč se ptáte?" podivil se Rhodan, kdežto Grek 1 si oddechl. Byl sice přesvědčen, že Pozemšťané jsou mocnější než Akonané, ale nebyl si tím jist, protože jeho informace o skutečném poměru sil byly velice kusé.

„Potom pro vás není problém Akonanům vyhovět, že, Rhodane?" nadhodil Grek 1. Chvilkové zaváhání a výměna pohledů mezi Pozemšťany Grekovi potvrdila jeho předpoklady.

„Myslíte, Greku 1?" opatrně se zeptal Rhodan. „Aby bylo mezi námi jasno, vy se domníváte, že bychom měli Akonany pustit do transmiteru šesti sluncí a nechat je přeskupit se do soustavy Twin?"

„Přesně tak a víc než to, naléhavě vás žádám, abyste Akonanům nekladli žádné překážky při vstupu do transmiteru, ani při návratu do normálního prostoru v soustavě Twin," ujistil ho Grek 1.

Když to Grek říkal, Rhodan přistoupil blíž k přístroji, takže nyní jeho úzký, inteligentní obličej zabíral přes půl obrazovky zářící před Grekem 1.

„Rád bych věděl, jaký zájem máte na dění v centru Galaxie. Proč nechcete, abychom Akonany odkázali do příslušných mezí? Pro nás by to nebyl problém, a vy to víte. Jejich odpor bychom potlačili za jediný den," řekl Rhodan.

„Grek 1 v rozpacích přešlápl z nohy na nohu a do řeči mu nebylo."

„Věřte mi, Rhodane, prosím," řekl konečně. „Události vám samy dají odpověď, mě už k tomu nezbyvá čas. Všechno se rozhodne v nejbližších hodinách. Nemohu vám to zdůvodnit, ale prosím vás, abyste mi vyhověl: okamžitě stáhněte své loďstvo ze soustavy Twin. Je jevyší čas!"

Rhodan mlčel a jeho oči provrtávaly Greka 1 i přes obrazovku.

„Já vám mám věřit? Nechcete toho po mně trochu moc?" zeptal se konečně smrtelně bledý Rhodan. Jeho hlas zněl chraplavě.

„Osobně vás nepodezírám, ale v zájmu lidstva musím být opatrný, a tudíž musím trvat na tom, abyste mi vysvětlil důvody svých žádostí!"

„Víc vám říci opravdu nemohu," odmítl Grek Rhodanův požadavek. „Pouze vás mohu ujistit, že to, co žádám, žádám i v zájmu lidstva."

„Nikterak nezpochybňuji pravdivost vašich prohlášení, Greku 1," zasáhl do rozmluvy Mercant. „Jsou však neúplná. Sotva by byla tak naléhavá, kdyby šlo pouze o blaho lidstva, a my se musíme ptát, co ještě je ve hře..."

Grek 1 opět musel obdivovat pronikavost úsudku těchto mužů, už dlouho si jich vážil, ale teď k ním začínal cítit dokonce jisté sympatie.

„Máte pravdu, Mercante, je také v mém osobním zájmu, abyste vyhověli mým žádostem," připustil zajatec. „Nic to však nemění na tom, že je to také v bytostném zájmu lidstva."

Rhodan ustoupil od přístroje a obrátil se na Atlana: „Co říkáš návrhům našeho, doufejme, přítele, Atlane?"

Pouze neobvyklý svit v očích prozrazoval Atlanovo vzrušení, jeho tvář zůstávala nehybná, když odpověděl: „Znám logiku Maahků, Perry. Může se nám zdát podivná, ale vždy je v souladu se skutečností. Proto navrhuji vyhovět požadavkům Greka 1. V jeho situaci mu nezbývá, než nás podporovat."

Rhodan přikývl a otočil se ke Grekovi 1: „Jsem si vědom, že si hraji s ohněm, Greku 1. Přesto vám vyhovím a postarám se, aby Akonané mohli použít transmitter šesti sluncí a bez překážek se dostali do soustavy Twin. Zároveň však co nejdříve odletím na Kahalo a vy mě budete doprovázet."

4.

Poplachové sirény ječely takřka nepřetržitě a do centrály TRAVINOLY přicházelo jedno hlášení za druhým. Loď se připravovala k boji.

Nir-Lah se posadil do jednoho z rezervních křesel a fascinovaně se díval na velkou obrazovku před sebou, na které se objevily tři podivně vyhlížející kosmičtí obři: fragmentální loď Posbiů.

Nir-Lah jen stěží potlačil přání nějak projevit svou radost. Konečně se pozemské síly určené k střežení transmiteru šesti slunců vzchopily k činu. Teď si byl jist, že Akonanům předvedou sílu svých zbraní.

Zcela jinak vnímal objevení se fragmentálních lodí Hat-Mooh. Pro něj to byla především urážka, která se ho hluboce dotkla. Tři nepřátelské lodě se blížily k jeho flotile, čítající na dvacet tisíc lodí, naprosto bezstarostně, jakoby jim nic nehrozilo. Byl to bezpříkladný projev pohrdání Akonany! Hat-Mooh zuřil.

Nejraději by dal povel k palbě, ale věděl, že nejdříve musí přeskupit své síly. Zničit obrovské loď Posbiů mohla jen koncentrovaná palba ze všech stran a i tak bylo třeba počítat s citelnými ztrátami.

„Pojďte sem, Nir-Lahu!" rozkázal Hat-Mooh. Nir-Lah se otočil a viděl, že se velitel sklání nad stolem s rozloženými mapami. Nir-Lah mu neviděl do tváře, ale dokonce i jeho postoj prozrazoval jeho zlost. Nir-Lah přistoupil ke stolu.

„Hat-Moohu?"

„Vezměte si tohle, Nir-Lahu," řekl velitel a podal mu kovově se lesknoucí plaketu. Nir-Lahovi se zatajil dech. Hat-Mooh mu podával tak zvané velitelské pověření. Tato plaketa stavěla jejího nositele na roveň veliteli eskadry. Na rozdíl od jmenování do této hodnosti se zpravidla udělovala pouze dočasně, k provedení určité operace.

„Neprodleně převeźmete velení na křižníku UMANHAT, Nir-Lahu," řekl Hat-Mooh a nově jmenovaný velitel eskadry viděl, že jeho nadřízený už překonal chvilkovou krizi. „Dosavadnímu veliteli vaše jmenování oznámím. Co podniknete nejdříve, Nir-Lahu?"

„Budu čekat na vaše rozkazy, Hat-Moohu," odpověděl Nir-Lah,

který dobře znal svého nadřízeného.

„Vidím, že jste můj plán nepochopil, Nir-Lahu, ale to je dobře," řekl Hat-Mooh se zřejmým uspokojením. „Znamená to, že ani Pozemšťané nepochopí, co zamýšlím s jedinou lodí."

Naparuje se jako páv, pomyslel si pobaveně Nir-Lah, který už před chvílí Hat-Moohův záměr pochopil, ale rozhodně to nemínil dát najevo. Naopak si položil ruku na prsa na znamení souhlasu.

„Rozletíte se s UMANHATEM přímo k transmitteru," nařizoval Hat-Mooh s chladným úsměvem. „Pozemšťané musí mít dojem, že do něj chcete okamžitě vstoupit a dopravit se na Twin, rozumíte, Nir-Lahu? Je to test. Neneseme žádné riziko, a přesto poznáme, jak Pozemšťané hodlají reagovat."

„Plán je geniální," snaživě zvolal Nir-Lah. „V případě, že Pozemšťané UMANHAT zničí, můžete to považovat za agresi a odpovědět úderem!"

„Jednotlivou loď Pozemšťané sotva zničí," namítl Hat-Mooh. „Pokusí se ji však zadržet před vstupem do transmitteru. Vy to musíte hodnotit jako napadení a okamžitě vyslat na galaktické universální vlně žádost o pomoc. V této žádosti musí být zdůrazněno, že jde o napadení jedné mírumilovné lodi Akonanů Pozemšťany. Rozumíte mi, Nir-Lahu?"

„Rozumím, Hat-Moohu," pravil uznale Nir-Lah, nejraději by však svého nadřízeného srazil k zemi. Rozhodl se, že musí co nejdříve informovat velení galaktické rozvědky o tomto d'ábelském plánu.

„Tak jděte, Nir-Lahu!" rozkázal Hat-Mooh.

* * *

Na křižníku ho už očekávali, všichni vyšší důstojníci byli shromážděni na velitelském stanovišti. Když Nir-Lah vstoupil, vyšel mu vstříc vysoký muž a představil se: „Baldru-Ram, kapitán UMANHATU." Potom po řadě představil ostatní.

Nir-Lah se se všemi pozdravil a každého si pozorně prohlédl. Všichni měly úzké, šlechtěné, inteligentní obličejy, typické pro starou rasu, ostré rýhy u úst a tvrdý pohled, typické pro vojenskou

elitu.

Nir-Lah se usmíval, ale necítil se dobře, přičilo se mu vést tyto hrdé a odvážné muže na jistou smrt.

„Přináším Hat-Moohův rozkaz provést pokus proniknout do transmiteru šesti sluncí. Kdy může UMANHAT odstartovat v plné bojové pohotovosti?“

„Okamžitě!“ bez váhání odpověděl Baldru-Ram.

„Pak připravte přesun, kapitáne, kurs -transmitter. Je však třeba vynořit se dříve, než by nás mohl uchopit vodící paprsek transmiteru,“ rozkázal Nir-Lah.

Baldru-Ram zbledl a Nir-Lah poznal, že i ostatní důstojníci jsou zděšeni. Nir-Lah byl pevně rozhodnutý posádku UMANHATU zachránit, pokud to bude jen trochu možné.

„Rozuměl jste mi, Baldru-Rame?“ zeptal se ostře.

„Ano, Nir-Lahu!“ odpověděl konečně kapitán, otočil se na podpatku a šel ke svému místu. Ostatní následovali jeho příkladu, zatímco Nir-Lah si lámal hlavu tím, jak podat zprávu svému skutečnému velitelství. Bylo nutné okamžitě varovat Pozemšťany, protože jinak se během hodiny mohou stát v očích všech galaktických národů agresory. Nadporučík Edwards si dovedl představit, jak nedozírné důsledky by to mohlo mít pro celou Galaxii.

Když se loď začala chvět pod nárazem energetické bouře ve spuštěných motorech, Nir-Lah oznámil: „Půjdu na obhlídku lodi, Baldru-Rame. Pokud by se objevila pozemská loď, zavolejte mě interkomem, ale jsem si jist, že budu zpátky, než se něco takového může stát.“

Baldru-Ram byl zřejmě překvapen. Bylo vskutku neobvyklé, že velitel opouští velitelské stanoviště na počátku nebezpečné akce, ale nadporučík Edwards neměl na vybranou, z velitelského stanoviště nemohl Pozemšťany varovat. Celá situace byla vskutku šílená. On, agent pozemské rozvědky, velel operaci, která měla zničit pověst Solárního impéria v celé Galaxii!

Otec by si určitě věděl rady, trpce si pomyslel Richard Edwards. Jeho otec nikdy nevyprávěl o svých akcích, ale to ani nebylo nutné. V posledních dvaceti letech se filmotéky pravidelně doplňovaly o filmy o tajném agentu Glennu Edwardsovi. Nebýt jeho, tajemství

„agentů - duchů" by nebylo včas odhaleno; jeho práce v hlavním stanu USO, Quinto-Centru se stala legendou. Když se však syn rozhodl jít v otcových šlépějích, pokoušel se mu to rozmluvit, tehdy poprvé se podrobněji zmínil o nebezpečích a obtížích této práce. Richard však trval na svém rozhodnutí. Šest let se pak tvrdě připravoval na slavném CREST-Institutu, dalších osm let na astronautické akademii. Ty roky ho zformovaly.

Byl vysoký, hubený, ale svalnatý, bez iluzí, s nezlomnou vůlí a jedinečnou vytrvalostí. Otec byl na něj hrdý.

„Dokázals to," řekl mu po vyřazení z astronautické akademie, ale syn ho zaskočil.

„Jsem teprve na začátku, otče. Za deset dní nastupuji do speciální školy tajných služeb," řekl tenkrát.

„Mohu být na tebe pyšný," odpověděl otec a stiskl mu ruku. „Ale pamatuj, má pověst ti nepomůže, jméno si musíš udělat sám."

Při této vzpomínce se Richard usmál. Teď, ve čtyřiceti letech, byl už hlavním agentem pro celou Modrou soustavu. Před dvěma lety se mu podařilo zaujmout místo zesnulého agenta akonských tajných služeb Nir-Laha...

Richard Edwards šel chodbou jako náměsíčný, až se konečně přiměl odpoutat od vzpomínek a úvah a plně se soustředit na svůj naléhavý úkol. Vyhledal prakticky nepoužívanou chodbu a vyslal svou zprávu. Vtěsnala se do jediného impulsu, který byl vyslán během jedné nanosekundy. Nir-Lah na školách neztrácel čas.

* * *

UMANHAT se nořil stále hlouběji do hvězdného labyrintu středu Galaxie, který Nir-Lah fascinovaně pozoroval na obrazovce, ačkoliv situace rozhodně nepřála rozjímání nad krásami vesmíru. Křižník se těžce prodíral propletencem překrývajících se gravitačních polí, které ho neustále vychylovaly z kurzu. Baldu-Ram už ochraptěl od vykřikování rozkazů, které bylo třeba měnit každou sekundu.

Energetické bouře neustále hrozily rozbořit energetický štít křižníku...

Veškerá tato nebezpečí však ztrácela na významu ve srovnání s

tím hlavním, které je teprve čekalo před „branami“ transmitteru.

„Žádná pozemská loď?“ zeptal se velitele Nir-Lah.

„Budu rád, až se objeví, ale zatím nic,“ chraplavě odpověděl Baldru-Ram. „Začínám věřit, že nám Pozemšťané předhodili falešné informace, že tu žádný transmitter není a že nás sem vylákali jen proto, aby si s námi poradily síly přírody v tomhle pekelném hvězdném kotli.“

„To neznáte metody výslechu, které Hat-Mooh používá,“ řekl Nir-Lah a přinutil se k úsměvu. „Neexistuje člověk, který by při Hat-Moohově výslechu nevypověděl pravdu, nic než pravdu a celou pravdu, Baldru-Rame.“

„Ale tenhle sektor je pro kosmické lodi skutečnou pastí,“ zasyčel kapitán.

„Co běžně dokážou Pozemšťané, dokážeme my také, Baldru-Rame,“ vyjel na něho Nir-Lah. „Hlavně nepropadejte iluzi, že nás Pozemšťané jen tak pustí do transmitteru!“

„Já nevím,“ dovolil si zapochybovat Baldru-Ram. „Zachytili jsme část nešifrované zprávy, z níž vyplývalo, že Pozemšťané jsou si vědomi, že jsou v nepravu a že jim hrozí válka v případě, že požadavkům Akonu nevyhoví.“

„Vy se tedy domníváte, že Pozemšťané nám umožní přístup?“

„Co jim zbývá?“ odpověděl na otázku otázkou Baldru-Ram. „Vědí, že jsme odhodláni bojovat a že až dorazí naše hlavní síly, budeme silnější.“

Nir-Lah se usmál a každý si mohl vysvětlit jeho úsměv podle svého. Nadporučík Edwards totiž věděl, že Akonané hodlají nasadit osmdesát tisíc lodí s elitními posádkami, ale že to síly Solárního impéria neohrozí. Zbývala však otázka, zda v centru Galaxie nedojde k nejkrvavější bitvě v dějinách...

* * *

Kahalo patřilo k nejstarším světům. Původní obyvatelstvo s vyspělou kulturou však časem degenerovalo a stalo se snadnou kořistí tajemných Mistrů ostrovů, kteří tu zřídili svého druhu přestupní stanici mezi Andromedou a lidskou Galaxií, které užívali

zcela podle libosti, dokud se o ní Rhodan náhodou nedozvěděl při pronásledování vůdce Plophosanů Iratia Hondra.

Jakmile se vnitropolitická situace v Solárním impériu konsolidovala, Rhodan podnikl kroky k objevení Kahala, v krvavé bitvě porazil Maahky a Kahalo dobyl. Toto temné období dějin Solárního impéria bylo už dávnou minulostí, ale Rhodan na ně nemohl nemyslet, když po letech opět přistál s CRESTEM II na Kahalu. Nebylo divu, protože nebezpečí ze strany Andromedy hrozilo stále a teď se k tomu přidalo ještě ultimátum Akonanů.

„Přistávací manévř dokončen, pane," ohlásil plukovník Cart Rudo, velitel vlajkové lodi solárního loďstva.

„Děkuji, plukovníku," odpověděl Rhodan. „Bohužel situace nedovoluje poskytnout posádce zasloužené volno. CREST II musí být stále připravena ke startu. Já, Atlan a Mercant navštívíme zdejší centrálu tajných služeb."

O několik minut později již všichni tři seděli ve člunu, který je dopravoval do centrály. Atlan zamyšleně pozoroval panorama obrovského města, které tu vyrůstalo doslova před očima.

„Kdykoliv se sem vrátím, nemohu Kahalo vůbec poznat," obrátil se Atlan na Rhodana.

„Když jsem tu byl naposled, to město tu nebylo, jen obrovské staveniště, které sotva dávalo tušit jeho budoucí půdorys."

„Když se zmocníme nějakého světa, tak důkladně," řekl na to Rhodan s neskrývanou pýchou. „Potřebovali jsme tu odborníky a nemohli jsme je nadlouho odloučit od rodin. Když se sem přestěhovaly rodiny, přišli za nimi i podnikatelé a obchodníci a máme tu hned kvetoucí kolonii."

„Nechtěl jsi snad zachovat polohu Kahala v tajnosti?" popíchl Atlan.

„V tom není rozpor," vysvětlil Rhodan. „Právě naopak. Protože ta kolonie je nyní soběstačná, není třeba sem stále všechno dopravovat, a kdo sem přijde, se musí zavázat, že tu také zůstane."

„Ostatně poloha Kahala nemůže být utajena navždy," poznamenal Mercant.

„Nechci vidět, až se o ní dovědí Akonané," zamumlal Atlan. „Určitě se budou chtít podílet na správě zdejší směrovací stanice."

„Kahalo však není šestiúhelníkový transmitter," upozornil ho Rhodan. „Je to naše výsostné území a argumentace Akonanů se na ně nevztahuje."

„Máš pravdu, na to jsem nepomyslel," přiznal Atlan, ale to už člun přistál před rozsáhlým komplexem centrály tajných služeb na Kahalu.

Uvítalo je několik důstojníků, kteří je doprovodili do pracovny náčelníka centrály. Šestapadesátiletý šedovlasý plukovník Mirabelle se zjizvenou, opálenou tvář, rozrytou hlubokými vráskami, měl ruce a nohy biopozitronicky vyspravené, ale pohyboval se překvapivě lehce. Nikdo by neřekl, že po zranění před dvanácti lety bojoval o život. Rhodan to však věděl a opět v duchu obdivoval práci biokybernetiků.

„Mohu vám něco nabídnout?" zeptal se plukovník, když se hosté usadili. Hosté se spokojili coca-colou.

„Máte zprávy od nadporučíka Edwardse?" chtěl vědět Rhodan.

„Ano, a důležité," oznámil plukovník a sáhl po fólii. "Je na palubě akonského křižníku, který má otestovat naši reakci na pokus o proniknutí do transmitteru. Zároveň sděluje, že před transmitterem má být soustředěno osmdesát tisíc akonských lodí s elitními posádkami. Navíc požaduje něco, co mě opravdu šokovalo, mám obavu, zda není pod vlivem Akonanů..."

„Navrhuje snad, abychom Akonany do transmitteru pustili?" přerušil ho Mercant s úsměvem, který plukovníka zmátl ještě více.

„Odkud to víte, pane?" zeptal se překvapeně velitel.

„Napadlo nás to také," upřímně přiznal Mercant. "Je to jediná možnost, jak zabránit otevřené válce s Akonany, nemyslíte?"

„Nepochybují, že máte lepší přehled, pane," pronesl pomalu plukovník Mirabelle. „Rád bych však upozornil na možné důsledky ustupování před akonskými hrozbami. Oni se pak nespokojí s proniknutím do transmitteru, ani s posádkami v soustavě Twin. Bude to pokračovat do nekonečna."

„Mohu vás ujistit, že jsme na to mysleli," prohlásil Rhodan. „Mercant vám však nesdělil všechny informace, z nichž jsme vycházeli. Právě proto jsme také tady. Potřebujeme, aby vaše agenturní síť zjistila, zda dochází k soustředění akonských sil také na

jiných místech, a také abyste povolal profesora Kalupa. Potřebujeme si něco ověřit pomocí pozitroniky."

„Provedu!" řekl plukovník a už se na nic neptal.

* * *

Perry Rhodan rozkázal eskadře, hlídkující u transmiteru šesti sluncí, aby pustili jednotlivou akonskou loď, i kdyby hrozilo nebezpečí, že transmitter použije. Neznamenalo to však vyřešení problému, pouze získání času.

„Počkáme, co na to řekne profesor Kalup," řekl Rhodan.

„Má propočíst důsledky odstoupení transmiteru?" zeptal se Atlan.

„Kdo tu mluví o odstoupení?" ohradil se Rhodan. „Když Akonanům dovolíme, aby transmitter použili, zdaleka to ještě neznamená, že bychom se ho vzdali. Co si o tom myslíte vy, Mercante?"

„Nejsem pro polovičatá řešení," řekl po krátkém přemýšlení Mercant. „Když Akonanům dovolíme užívat šestiúhelníkový transmitter a soustavu Twin, budou nás pak sledovat na každém kroku."

„To si myslím!" podpořil ho Atlan. „Ještě závažnější je z mého hlediska Grekova prosba, abychom Akonanům přenechali transmitter a soustavu Twin."

„A ty věříš, že to z Maahkovy strany není past?" zeptal se Rhodan.

„Jsem o tom přesvědčen," zdůraznil Atlan. „Myslím, že v tomto případě se naše zájmy a zájmy Maahků kryjí, i když z různých důvodů."

Rozmluvu přerušil příchod profesora Kalupa v doprovodu plukovníka. Kalup byl celý rudý a zpocený a neustále si otíral čelo kapesníkem.

„Aha!" zahlaholil hyperfyzik a konstruktér hnacího ústrojí pro lineární lety.

„Celý výkvět Impéria v plné kráse a vznešenosti."

Rhodan přešel ten ironický pozdrav. Kalup byl proslulý

znevažováním autorit, ale všichni také věděli, že to nemyslí vážně. Byl to prostě jeho styl.

„Tenhle neposedný rozvědčík mě chvíli nenechá na pokoji, pane," pokračoval vědec ve stejném duchu. „Vůbec se nemohu soustředit na práci. Je to snad nový způsob, jak ulehčit přetíženému člověku?"

Atlan se pobaveně usmíval, plukovník Mirabelle se tvářil nezúčastněně a Rhodan řekl zdvořile: „Velice se omlouvám, že vás rušíme, profesore, ale nechme už žertování, nezavolal jsem vás kvůli společenské konverzaci."

„Opravdu?" vedl svou profesor. „To už se s vámi člověk nemůže ani normálně promluvit, Velký administrátore?"

„To ne, pouze přihlížím k tomu, že jste tak přetížen, profesore," s neotřesitelnou zdvořilostí odpověděl Rhodan. Profesora si skutečně vážil.

To Kalupovi konečně zavřelo ústa a omezil se na to, že se na Rhodana tázavě podíval. Rhodan mu stručně vylíčil stávající situaci a zeptal se: „Považujete za možné postoupit Akonanům šestiúhelníkový transmitter a soustavu Twin, aniž by to vedlo k velkým škodám pro nás?"

Profesor se rozmyšlel jen krátce a prohlásil: „Ano, pane. Mí lidé stačili důkladně prozkoumat zařízení Kahala a jsme již schopni se odsud propojit na libovolnou stanici v pásu podél Andromedy. Za tohoto stavu navrhuji toto: přenechte Akonanům šestiúhelníkový transmitter i Twin, ale současně nechte zničit stanici na Quintě. Potom Akonané dostanou do rukou jen pěknou, ale neužitečnou hračku a zároveň se dostanou do konfliktu s Maahky místo nás."

„Proč myslíte, že se dostanou do konfliktu s Maahky?" Rhodan na to.

„Říká mi to můj nos, pane," odpověděl žertovně Kalup, ale hned zvážněl. „Nejsem odborník na psychologii, ale je jasné, že Maahkové nám chtějí zabránit v cestě do Andromedy. Kahalo je pro ně blokováno, a tak se o to pokusí v soustavě Twin. Je pro ně klíčová."

„Děkuji vám, profesore, velice jste mi pomohl," řekl upřímně Rhodan.

„Což v lidské řeči znamená, zmizte pane!" Kalup se dunivě

rozchechtal. „Opravdu nevím, jestli jsem vám pomohl, nejsem žádný politik.“

„Jste mnohem lepší politik než mnozí profesionálové,“ ujistil ho Rhodan a stiskl mu ruku. „Okamžitě bych vás jmenoval svým politickým poradcem, kdyby to nebyla nenahraditelná ztráta pro vědu.“

„To sotva,“ odmítl Kalup tuto poklonu, „ale rozhodně vám držím palce.“

„Nemožný člověk, ale génius,“ ulevil si plukovník, když Kalup odešel.

„Přesně tak,“ vřele s ním souhlasil Rhodan. „Co zjistili vaši agenti?“

„Akonané se snaží demonstrovat svou sílu, pane, ale sklízejí pouze posměch. Jejich eskadry se objevují u mnoha nově osídlených planet, ale jak zjistili třeba na Begumu, jsou to zastaralé a opotřebované arkonské lodě, řízené roboty a osádkami ze spojeneckých, tedy porobených národů.“

Rhodan se úkosem podíval na Atlana. Arkonidanův obličej ztuhl do neproniknutelné masky. Muselo pro něj být těžké slyšet, že kdysi neporazitelné arkonské loďstvo nyní vyvolává pouze posměch.

„Akonané přišli o rozum,“ usoudil Mercant. „Nemohou přece věřit, že jim na to skočíme! Zřejmě všechno sázejí na jednu kartu a soustředili všechny své opravdu bojeschopné lodě s kvalitními posádkami u brán šestiúhelníkového transmitteru. Když je tam zničíme, budou prakticky bezbranní.“

„My to ale neuděláme,“ rozhodl Rhodan. „Za deset minut promluvím na univerzální galaktické vlně ke všem národům Galaxie. Technicky to zabezpečte, plukovníku.“

5.

Náhle se rozječely poplachové sirény a Nir-Lah sebou trhl. „O co jde?“ zakřičel na kapitána křižníku, aby přehlušil jekot sirén.

Baldr-Ram vypnul sirénu a tázavě se na Nir-Laha podíval. Ten opakoval svou otázku.

„Silné gravitační pole způsobilo odchylku od kurzu sto čtyřicet stupňů.“

„A zdroj gravitace?“ zeptal se Nir-Lah.

„Bohužel. Situace je natolik nepřehledná, že ho přístroje nedokázaly identifikovat,“ konstatoval zaraženě Baldr-Ram.

„Tak silné pole může vytvořit jen hvězdný obr,“ reagoval podrážděně Nir-Lah. „Takovou superhvězdu přece přístroje musí zaregistrovat.“

Velitel jen mlčky sepal ruce, což odpovídalo pokrčení ramen u lidí.

„Naberte kurz proti gravitačnímu poli a přeřaďte motory na maximální výkon,“ rozkázal Nir-Lah s pohledem upřeným na přístrojovou desku.

Velitel křižníku vydal příslušné rozkazy, loď se zachvěla a ručičky přístrojů začaly bláznivě kmitat. Pekelný rachot strojů se stupňoval.

Po několika minutách se Baldr-Ram opět otočil k Nir-Lahovi. Jeho rty byly bílé a chvěly se. „Nic. Jsme vlečeni gravitací ke zdroji stále rychleji,“ hlásil.

Vtom se konečně ozvala zaměřovací centrála a zároveň se na zaměřovacích obrazovkách objevil jakýsi nezřetelný stín. Zaměřovači určili vzdálenost od zdroje na 0,361 světelného roku.

„Ať údaje vyhodnotí Pozitronika,“ zavelel Baldr-Ram.

„Průměr zdroje pětadvacet tisíc kilometrů,“ opakoval hlášení Baldr-Ram. Jeho hlas zněl neobvykle slabě.

„Padáme na černou hvězdu,“ pronesl nepřítomně Nir-Lah.

„Ano. Hvězdu s obrovskou hmotností,“ přisvědčil Baldr-Ram. „Už neexistuje možnost, jak loď zachránit. Jsme ztraceni.“

Jsme ztraceni, opakoval si v duchu Nir-Lah. Co je to platné, že nás od zániku dělí ještě čtyřicet dní, snad o den víc či méně?

„Neměli bychom zavolat pomoc?" zeptal se mladičský navigátor.

„Zbytečné," utrl se na něj Baldru-Ram. „Každá loď, která by nám přispěchala na pomoc se dostane do stejné situace a budeme mít na svědomí životy tisíců kamarádů. To je vše."

Jak obrovský rozdíl je mezi cynickým Hat-Moohem a tímto Baldru-Ramem, napadlo Nir-Laha, ale nestačil to domyslet, protože se opět ozvali zaměřovači. Jejich hlášení bylo naprosto neuvěřitelné. „Tři kosmické lodě!"

„Nesmysl!" vyštěkl Baldru-Ram. „Žádná loď se nemůže odvážit do gravitačního pole takové síly. Přepojte obraz na mou obrazovku."

Obrazovka se rozsvítila a objevily se na ní tři zelené okrouhlé objekty, které se šikmo blížily k UMANHATU.

„Jak se k nám mohou blížit ze strany, vždyť gravitační pole je musí táhnout souběžně s námi!" vykřikl Baldru-Ram. „Žádná naše válečná loď nemůže překonat..."

„Naše ne," klidně ho přerušil Nir-Lah. „To také nejsou naše lodě."

Tvary blížících se lodí byly už nyní zřetelnější. Jedna byla kulovitá, druhé dvě však měly nepravidelné bizarní tvary, jaké mívají planetoidy, které vznikly výbuchem nějaké planety.

„Pokud se nemýlím, tak se jedná o pozemskou válečnou superloď a dvě fragmentální lodi Posbiů," konstatoval Nir-Lah. „Mají podstatně silnější motory, než mají naše lodě."

„Mají toho víc, co my nemáme," řekl kapitán křižníku a oči se mu zaleskly. „Kdyby se nám tak podařilo některou zajmout..."

„I kdyby se nám to podařilo, nepomohlo by to nám ani Akonu, když tu zahyneme i se všemi novými poznatky," podotkl suše Nir-Lah.

Tou dobou se všechny tři lodě natolik přiblížily, že je bylo možné sledovat na normálních obrazovkách.

„Budeme se bránit do posledního dechu!" prohlásil Baldru-Ram a sáhl po interkomu, ale Nir-Lah mu položil ruku na rameno a kapitán se otočil.

„Počkejte ještě, Baldru-Rame. Pozemšťané nestřílejí na bezmocné," pronesl naléhavě Nir-Lah.

"Jak to víte?" zeptal se Baldru-Ram. „Nečekáte od nich příliš?"

„Ne, pouze se pozorně dívám. Sledujte jejich manévr..."

Nir-Lah ještě nedokončil větu, když z pozemských lodí vytrysklo jasné světlo a současně se UMANHAT otřásl jako při nárazu.

„Vodící paprsek!" vykřikl navigátor. „Vlečou nás k sobě!"

Navigátorův hlas zněl radostně, ale Baldru-Ram jeho radost nesdílel. „Co máme dělat, Nir-Lahu? Hat-Moohův rozkaz zní, že máme vyslat žádost o pomoc, pokud nám budou Pozemšťané bránit v cestě, ale zdá se, že nám brání zahynout," řekl bezradně.

„Sám jste si odpověděl. Není důvod volat o pomoc."

„Ale celý Hat-Moohův plán," začal Baldru-Ram, Nir-Lah ho ale přerušil.

„Celé akci velím já," prohlásil rozhodně. „A já konstatuji, že za dané situace nemáme nejmenší důvod žádat o pomoc."

Tři pozemské lodě se mezitím rozletěly do stran a silové pole, které vytvořily, zachytilo akonskou loď jako do sítě. Baldru-Ram vydal rozkaz využít vlastní hnací sílu k podpoře úsilí pozemských lodí. Po dvou hodinách se UMANHAT ve vleku pozemských lodí dostal z gravitačního pole černé hvězdy. Zároveň se ozval hyperkom a na obrazovce se objevila ostře řezaná tvář pozemského důstojníka.

„Pozemská válečná superloď EURIDIKA akonskému křižníku. Nebezpečná zóna je za vámi. Jste schopni pokračovat v cestě vlastními silami nebo potřebujete naši další pomoc?" zeptal se důstojník z EURIDIKY.

Baldru-Ram byl zřejmě v rozpacích. „Co mám odpovědět?" zeptal se Nir-Laha.

„Odpovězte to, co považujete za správné," odpověděl Nir-Lah.

„Už vaši pomoc nepotřebujeme. Kapitán a posádka UMANHATU děkují EURIDICE a lodím Posbiů," řekl poněkud nejistě kapitán křižníku.

„Rádi jsme vám pomohli. Konec," řekl Pozemšťan a vypnul hyperkom.

„Omlouvám se, pokud jsem udělal chybu, ale prostě jsem jim musel poděkovat, i když to jsou naši nepřátelé," vysvětloval Baldru-Ram Nir-Lahovi.

„Bylo to správné," uklidnil ho Nir-Lah. „Ostatně naším

největším nepřítelem nejsou Pozemšťané, ale právě nepřátelství mezi nimi a námi."

„Tomu tedy nerozumím," zašeptal vtom navigátor. „Vždyť nás Pozemšťané dovlekli skoro přímo k transmitteru..."

Nir-Lah si oddechl a doufal, že jeho hlášení k tomu dopomohlo.

* * *

Perry Rhodan seděl sám u psacího stolu, na kterém stál snad tucet podivně tvarovaných mikrofonů. Před ním byla kontrolní obrazovka, na které zářil symbol Solárního impéria. Ve vysílacím studiu hyperkomu na Kahalu panovalo hrobové ticho.

„Hotovo, pane. Počkejte, až se rozsvítí zelené světlo, pane," oznámil hlas z reproduktoru na zdi.

Rhodan klidně čekal. Byla to pro něj běžná záležitost, a přece něčím výjimečná. Jen zřídka se obracel ke všem národům Galaxie. Proto měl také na sobě slavnostní uniformu, kterou oblékal jen zcela výjimečně.

Konečně se rozsvítilo zelené světlo a na obrazovce před ním se současně objevil jeho obraz. Rhodan začal mluvit.

Úvodem vysvětlil, že Solární impérium se nemusí bát akonské moci, ani moci žádného jiného národa Galaxie. Potom stručně, ale jasně vyložil, jak byl objeven šestiúhelníkový transmitter a jaký má význam jako brána k mimogalaktickým prostorám a informoval posluchače o akonském ultimátu.

Závěrem prohlásil: „Akonané použili podivný způsob vynutit si přístup do transmitteru. Víme, že u transmitteru shromáždili osmdesát tisíc válečných lodí a zřejmě považují válku za jediný způsob řešení problémů. My však jsme zastánci mírové politiky a nedáme se strhnout sebevražednou politikou Akonanů ke zdrcujícímu úderu. Naopak, Solární impérium umožní Akonanům volný přístup do transmitteru i do soustavy Twin. Neomezujeme svobodu pohybu přes transmitter žádnými podmínkami, ale důrazně upozorňujeme, že planety soustavy Twin jsou výsostným územím Solárního impéria, a tudíž podle práva, uznávaného všemi národy Galaxie, na něž se Akonané odvolávají, nedotknutelné. Doufám, že vláda Akonu ocení

naši vstřícnost a nebude dále stupňovat napětí svými neuváženými akcemi, které by mohly vést k válce."

Sotva Rhodan vyšel ze studia, už k němu přistoupil Atlan.

„To si skutečně myslíš, že Akonané dostanou rozum, barbare?" vyjel na něj. „Vždyť toho vůbec nejsou schopni! Vůbec neznají míru a stále se považují za jediné oprávněné dědice Galaxie, ne-li celého vesmíru."

„To mi neříkáš nic nového, ale co mám podle tebe dělat?"

„Raději mi pověz, jak chceš ubránit Twin, když odtud stahuješ pět tisíc hlídkových lodí?" dorážel Atlan.

„Zapomínáš na řídicí stanici na Quintě, Arkonidane," namítl Rhodan s chladným úsměvem. „Prakticky mi stačí jediná nálož, abych Twin uhájil. Nevěřím, že by Akonané zaútočili na Quintu, když jim prozradíme, že v tom případě jaderná nálož celou stanici zničí..."

„To bys udělal, Perry?" vyjekl zděšený Atlan. „Ty bys navždy odřízl osmdesát tisíc akonských lodí i s jejich posádkami od Galaxie?"

„Já? To přece ne! To oni sami by si odřízli cestu k návratu, kdyby neuposlechli mého varování," ohradil se Rhodan. „V tom případě už nemůžeme ustupovat a připustit, aby Akonané využili transmiteru na Twinu ke svým cílům. Ostatním rasám nabízejí jen dvě možnosti: podrobení nebo vyhubení. My nikoho neohrožujeme, ale také nedopustíme, aby někdo ohrozil naše zájmy."

„Někdy mi připadáš příliš měkký, barbare, ale už před mnoha lety jsem musel uznat, že humanita přináší lepší výsledky než brutalita, i když se k cíli s humanitou dostáváme o dost pomaleji," přiznal Atlan. „Tak co teď uděláš, Perry? Pošleš Tifflorovi rozkaz, aby se se svým loďstvím stáhl z Twinu?"

„Naopak, my poletíme do soustavy Twin. Chci poznat, proč nám Grek 1 dal tu svou tajemnou radu," oznámil Rhodan.

* * *

Rhodan se díval na přicházející mediroboty s injekčními stříkačkami, kteří uvedou celou posádku CRESTU II před vstupem

do transmiteru do stavu podobného klinické smrti. Jen tak byl organismus schopen přečkat bez úhony přepravu transmiterem. Rhodan uvažoval, zda se kdy podaří odbourat tuto nebezpečnou nutnost. Vždyť po dobu, kdy se posádka těžce probouzela z narkózy, byla loď řízena pouze roboty, kteří však bezpečně reagovali jen na předvídatelné situace. Při lineárních letech se analogický šok překonat podařilo.

Vtom zaslechl zasyčení injekční stříkačky a mysl se mu zatemnila. Když se opět probral, měl pocit, že neuplynul žádný čas, že je stále na místě, ale pohled na obrazovku před sebou Rhodana přesvědčil, že absolvoval skok v délce devíti set tisíc světelných let. Před ním byla slunce soustavy Twin.

„Všechno v pořádku, plukovníku," zeptal se plukovníka Carta Ruda, velitele vlajkové lodi CREST II.

„Ano, pane," odpověděl plukovník. „CREST II automaticky vyslal identifikační signály a navázal spojení s hlídkující flotilou."

„Spojte mě s RASPUTINEM, chci mluvit...," začal Rhodan, ale Atlan ho nenechal domluvit. „Moment, Perry. Počkej, až vyslechněš Guckyho zprávu o Grekovi 1. Ten Maahk s tebou také chce mluvit."

„Co po mně chce, Gucky?" zeptal se zvědavě Rhodan.

„To mi neprozradil," oznámil Gucky. „Ale myslím, že je to naléhavé. Impulsy z jeho mozku prozrazují mimořádně silné vzrušení. Zdá se, že je v časové tísní. Řekl bych, že jde o život."

„To tedy nesmíme starého lišáka nechat čekat," rozhodl Rhodan.

* * *

Obrazovka se rozsvítila a Grek 1 okamžitě vyskočil ze svého lůžka. Jeho všechny čtyři oči hořely podivným vzrušením.

"Jsme v transmitterovém systému, který nazýváte Twin!" vyhrkl, ještě než Rhodan stačil cokoliv říci. Nebyla to otázka, bylo to konstatování. „A odvolal jste své loďstvo ze soustavy Twin?"

„Ještě ne," odpověděl Rhodan.

„A pustil jste Akonany do transmiteru a do soustavy Twin?"

„Ano."

„To je dobře. Ale nezůstávejte v půli cesty!" vyzval Rhodana

Grek 1 a podíval se na své kosmické hodinky ukazující čas v různých místech kosmu. „Blíží se rozhodující události, události obrovského dosahu. Odvolejte své loďstvo. Věřte mi, že pro lidstvo to nebude mít žádné neblahé důsledky."

„Když však loďstvo odvolám, přenechám Twin Akonanům..."

„Z celé soustavy má význam jen stanice na Quintě, Rhodane," přerušil ho Grek 1. „Pokud jste se postaral o to, aby Akonanům nepadla do rukou, pak jim získání Twinu stejně nepřinese žádný užitek."

„O to jsem se postaral," řekl Rhodan s úsměvem, který Greka 1 tak dráždil. „Jakmile by se stanice zmocnili Akonané, vyletí do povětří."

„Své loďstvo tedy odvoláte?" naléhal Grek 1.

„Okamžitě vydám příslušné rozkazy, i když mi stále není jasné, proč na tom tak trváte, Greku 1."

„Dozvíte se to včas, Rhodane," řekl Grek 1 a opět se podíval na hodinky. "Jak vás znám, CREST II tu ještě nějakou dobu zůstane, že?"

„Vidím, že mě znáte opravdu dobře. Samozřejmě tu zůstanu, Greku 1. Chci zjistit, proč tak naléhavě trváte na své žádosti," přiznal Rhodan.

„Je to nebezpečné, Rhodane," varoval ho Grek 1. „Ale vím, že vy, Pozemšťané, jste tak zvědaví, že vás nic od toho úmyslu neodvrátí. Mám k vám však ještě jednu prosbu. Nechte zavést do mé kabiny panoramatickou obrazovku s přehledem situace."

Gucky, který stál Rhodanovi po boku, se zasmál a předvedl svůj jediný hlodavčí zub. Jak tohle stvoření dokáže zpracovat svou potravu tím jediným zubem, pomyslel si Grek 1. Je to pěkný zmetek. Nestačil však domyslet a už ztratil rovnováhu a najedou byl nějakou silou vyhozen až ke stropu.

"Já ti dám, posmívat se mi," vztekle zavřeštěl Myšob.

„Beru všechno zpět, ale už mě pusť," zasípal Maahk, který těžce lapal po té podivné směsi, kterou dýchal.

„Tak dobrá, pro tentokrát ti odpouštím," řekl Myšob a nechal Greka 1 klesnout na podlahu. Vtom se podíval na Rhodana a spěšně dodal: „Vždyť už je dobře, Perry."

„Tu obrazovku vám nechám instalovat, Greku 1," oznámil Rhodan. „Zvědavci mají pochopení pro zvědavost jiných..."

* * *

Když se Rhodan a Gucky vrátili na můstek, uviděli na obrazovce hyperkomu obličej solárního maršála Tiffloa, který právě mluvil s Atlanem.

„Dobře, že jsi tady," zvolal Atlan. „Tifflo mi klade otázky, na které neumím odpovědět, pokud nechci předjímat tvá rozhodnutí."

Rhodan to vzal na vědomí pouhým přikývnutím. Věděl, jak těžké je v této nepřehledné situaci rozhodnout. Bylo to jedno z nejtěžších rozhodování v jeho životě. Posadil se do křesla před obrazovku a řekl: „Dobrý den, Tiffe!"

Oslovoval tak Tiffloa už čtyři sta let, od dob, kdy oba byli posluchači kosmické akademie. Od té doby se všechno změnilo, na Zemi se vystřídalo mnoho generací, ale přátelství a vzájemná úcta mezi oběma muži přetrvávaly. Měli hodně společného, dokonce si byli trochu podobní. Především však věděli, že se mohou jeden na druhého vždy spolehnout.

„Znáte situaci u šestiúhelníkového transponderu?" zeptal se Rhodan.

"Jsem průběžně informován, pane," odpověděl maršál, který ctil hierarchii dokonce ve vztazích s dávným přítelem.

"Ještě však nevíte, že jsem se rozhodl pustit Akonany do soustavy Twin a oznámil to v projevu ke všem národům Galaxie." Rhodanovi se to neříkalo lehce, protože ani sám si nebyl jist, že to nebyla osudná chyba.

„To snad nemyslíte vážně, pane!" vykřikl Tifflo zděšeně, ale okamžitě se ovládl. „Promiňte, pane, chápu - chtěl jste zabránit galaktické válce."

„To byl hlavní důvod, Tiffe. Samozřejmě nepřipustíme, aby se Akonané zmocnili stanice na Quintě. Proto rozkazují: okamžitě připravte atomovou nálož, která stanici v případě nebezpečí zničí. Lidská posádka bude evakuována na začátku prací, práce dokončí roboti, kteří zajistí dálkové ovládání nálože, potom budou také

evakuováni, až na destrukční četu. Ovládač budu mít pouze já."

„Provedu, pane," předpisově odpověděl Tiffloor. „Dovolte mi však poznamenat, že moje flotila snadno ubrání Quintu i před osmdesáti tisíci akonských lodí. Proti našim transformačním dělům nemají šanci."

„Tomu rád věřím, Tiffe," řekl Rhodan a Tiffloor se rozzářil. „Ale zadrž! Přípravou destrukce stanice na Quintě mé rozkazy nekončí. Jakmile tu práci dokončíte a výsledky překontrolujete, okamžitě se ze soustavy Twin stáhnete. Celá flotila opustí soustavu Twin a přemístí se na Kahalo."

Tiffloor zbledl a všechny vrásky v obličeji se mu prohloubily. „Proč chcete Akonanům přenechat všechno, co lidstvo s takovým úsilím vybojovalo, co stálo tolik životů našich skvělých důstojníků a vojáků? Uvažte, jaký význam pro nás má transmitter v soustavě Twin, pane."

„Musíte mi věřit, že jsem na to myslel, myslel jsem i na spoustu dalších věcí," řekl Rhodan s bolestným úsměvem. „Nebylo to snadné, Tiffe..."

„Vy víte, pane, že jsem vám vždycky věřil," vyhrkl maršál a obličej mu zrudl. „Ale mou povinností důstojníka je informovat vás o mých názorech."

Rhodan cítil se svým přítelem, ale věděl, že na dlouhé hovory není čas. „Nechtěl jsem vás ranit a víte dobře, že vždy rád vyslechnu protiargumenty. Vaše zásadovost vás ctí, Tiffe, na dlouhé vysvětlování však není čas a musím trvat na tom, že mé rozkazy musí být provedeny co nejrychleji, okamžitě."

„Také budou, pane, spolehněte se," řekl maršál Julian Tiffloor.

* * *

Nir-Lahova naděje, že jeho hlášení došlo sluchu, byla vzápětí otřesena. UMANHAT se rychle blížil k šestiúhelníku šesti modrých hvězdných obrů, když se na obrazovkách zaměřovačů objevily obrysy přinejmenším stovky pozemských lodí, které se vynořily z meziprostoru. Pozemské eskadry se blížily k UMANHATU rychlostí, která se blížila rychlosti světla. Nir-Lah zbledl. Smrti se

nebál, ale věděl, že střetnutí u bran transmiteru povede ke galaktické válce. Hat-Mooh ve své zaslepenosti a touze po moci nebude váhat okamžitě nasadit všech osmdesát tisíc svých lodí, aby vybojoval vstup do transmiteru.

„Je čas vyslat žádost o pomoc, Nir-Lahu!" zvolal Baldru-Ram.

„Ještě ne, Baldru-Rame," tiše odpověděl Nir-Lah.

„Máme čekat, až nás napadnou?" zeptal se nevěřicně kapitán křižníku. „Takové přesile se vůbec nemůžeme bránit. Budu si na vás stěžovat, Nir-Lahu!"

Nir-Lah byl bezradný. Už jeho pokus zachránit Sun-Janga vzbudil podezření v Hat-Moohovi. Baldru-Ramova stížnost by mohla vést k tomu, že by ho označili za cizího agenta, byť by neměli důkazy. Špičkou jazyka se dotkl stoličky v níž bylo ukryto zařízení, které vyšle impuls k výbušnině, ukryté v jeho těle. Velitelské stanoviště bude zničeno a UMANHAT se promění v bezmocný vrak. Je však situace tak bezvýchodná, že je třeba sáhnout k tomto krajnímu řešení, které by stejně válce nejspíš nezabránilo?

Než si stačil dát odpověď na tuto otázku, jeho pozornost odvedl Baldru-Ramův výkřik. Nir-Lah se podíval na něj a potom na obrazovku, na níž kapitán vyjeveně zíral. Pozemské lodě zmizely stejně náhle, jak se objevily!

„Co to znamená?" vykoktal zmateně Baldru-Ram. „Ukryli se, aby na nás zaútočili z lineárního prostoru?"

„To si myslíte, že těch sto lodí z nás mělo strach?" zeptal se jízlivě již opět sebejistý Nir-Lah. Jemu bylo jasné, co toto zmizení znamená. Pozemšťané uvolnili UMANHATU cestu do transmiteru!

„Napadení z lineárního prostoru v centru Galaxie vůbec nepřipadá v úvahu. Nemohou se zde dostatečně orientovat, aniž by se vrátili do normálního prostoru."

„Není přece možné, aby nám Pozemšťané bez boje uvolnili cestu ke svému největšímu tajemství," trval na svém Baldru-Ram.

„A co jim zbývá, když je loďstvo Akonu před branami?" namítl Nir-Lah.

To Baldru-Ram uznal, ač argument nebyl myšlen vážně. To nepochopil.

Na UMANHATU slyšeli jen útržky z Rhodanova projevu, protože energetické bouře v okolí transmiteru stále rušily příjem. Proto objevení se velkého pozemského svazku vyvolalo nepokoj a pochybnosti, zda poselství vůbec správně rozuměli. Obavy vzrostly, když se z lineárního prostoru vynořila další velká skupina pozemských lodí. Podle zaměřovačů se počet pozemských lodí v prostoru kolem transmiteru blížil dvaceti tisícům.

Pouze Nir-Lah nepropadl obecné nervozitě. Ještě více než zachycená slova ho přesvědčil výraz Rhodanovy tváře po tu krátkou dobu, kdy byl obraz zřetelný. Jako zkušený rozvědčík se vyznal ve významu výrazu tváří. Nikdo, kdo vyhlašuje galaktickou válku, se nedokáže tvářit tak vyrovnaně!

Nemohl to však vysvětlit posádce, protože překvapivě dobrá znalost psychologie Pozemšťanů by jen posílila podezření vůči němu.

Právě v těchto kritických chvílích se však obrazovka hyperkomu opět rozzářila a objevila se na ní tvář nejvyššího akonského velitele. Hat-Mooh jen zářil.

„Pozemšťané kapitulovali před naší mocí," prohlásil úvodem. „Dokonce ten nadutý Rhodan musel uznat, že si dokážeme své právo vybojovat a uvolnil nám cestu do soustavy Twin. Ještě se však pokouší obhajovat svá práva na planety soustavy Twin. I v tom však bude muset ustoupit, když prokážeme svou nezlomnou vůli. Volám Nir-Laha."

„Jsem zde a čekám na vaše rozkazy, Hat-Moohu."

"Dostanete další příležitost napravit své chyby a prokázat svou odvahu, Nir-Lahu," řekl Hat-Mooh a jeho rty zkrivil ďábelský úsměv. „Použijete šestiúhelníkový transmitter jako první a prozkoumáte situaci v systému Twin. Očekávám důkladnou zprávu co nejdříve. Rozumíte mi?"

„Rozumím vám dokonale, Hat-Moohu," odpověděl Nir-Lah s nehybným obličejem. Byla to pravda, protože pochopil mnohem víc, než Hat-Mooh řekl a chtěl, aby věděl. Bylo mu jasné, že Rhodanovi nevěří a s jednou lodí chce ověřit opravdovost jeho slov dříve, než

bude riskovat celé své loďstvo. Nir-Lah věděl, že jsou to zbytečné obavy, Pozemšťané své slovo drží. Až v případě, že Hat-Mooh zaútočí na svrchované území Solárního impéria, na planety soustavy Twin, se nebezpečí stane akutní.

„Tak startujte!" zavelel Hat-Mooh a obrazovka ztmavla.

„Slyšel jste rozkaz Hat-Mooha, kapitáne," řekl Nir-Lah. „Postarejte se o nasazení robotů a uvedení posádky do narkotického spánku a její podchlazení."

Před UMANHATEM se otevírala brána do neznáma...

* * *

Pět podivných bytostí z kovoplastu stálo nehybně v podzemním bunkru půldruhého kilometru pod povrchem Quinty. Jejich pozitronické mozky čekaly na signál k vyslání určitého impulsu ve stanoveném čase. Jen těchto pět robotů z celého osazenstva Quinty bylo určeno ke zkáze. Byli povoláni, aby sami vykonali rozsudek. Nevadilo jim to, protože neznali city, neznali ani pocit strachu, ačkoliv rychlost a přesnost jejich myšlení by jim většina lidí mohla závidět. Věděli také, že výbuch, který způsobí, je zničí. Nevzrušovalo je to. Věděli, že je to nutné pro blaho lidstva, a to byl nejvyšší naprogramovaný cíl jejich bytí. Stáli a čekali na rozkaz.

* * *

Pět set příslušníků akonských elitních jednotek si nechalo vpíchnout narkotizační injekce se stoickým klidem. O třicet sekund později už byli všichni ve stavu klinické smrti. Pět set mužů se řítilo do pekla v lodi řízené roboty a nevědělo o tom. Energie obrovského slunečního transponderu proměnila jejich loď v zářící shluk částic a vyslala ho na vzdálenost mnoha set světelných let.

„K čertu, kde to... co se ...?" zblekotal Nir-Lah. Jazyk ho neposlouchal.

„Nerozumím vám, pane," pronesl kovový hlas robota. „Co znamená k čertu? Používáte neznámé obraty, pane."

Probouzející se mozek signalizoval Nir-Lahovi nebezpečí.

Uvědomil si, že použil typický pozemský obrat: k čertu. Nezbyvalo než doufat, že kromě robota ho nikdo neslyšel.

„Mám to v hlavě pomotané," zahuhlal Nir-Lah. „Ale už mi svítá. Průlet transmitterem se podařil, je to tak, že?"

„Ano, pane, podle popisu jsme v soustavě Twin," oznámil robot.

Ta zpráva zvedla Nir-Laha z křesla, ale na obrazovce před sebou viděl jen tmu. Teprve když vzhlédl k obrazovkám na stropě, uviděl dvě pulzující žlutá slunce, která spíš připomínala nějaké staré lampy. Oddechl si, protože v prvním okamžiku měl pocit, že se octli v nekonečném prázdnu.

Někde za ním se pohnul kapitán křižníku. Jen počkej, také zažiješ okamžik hrůzy, pomyslel si Nir-Lah a usmál se. Byl to zlý úsměv. Byl ale předčasný. Trvalo ještě aspoň deset minut, než se Akonané začali skutečně probírat z narkózy. Potom se mu ovšem dostalo plného zadostiučinění.

Sotva byl Baldru-Ram schopen vnímat obrazovku před sebou, začal zoufale křičet. Uklidnil se však dříve, než Nir-Lah mohl zasáhnout.

„Něco není v pořádku?" zeptal se Nir-Lah, když křik umkl.

„Pozemšťané nás vlákali do pasti," chraplavě pronesl Baldru-Ram. „Tohle není soustava Twin, jsme v mezigalaktickém prázdnu. Musíme varovat naše loďstvo, okamžitě, musíme zpátky!"

„Ale jak?" zeptal se klidně Nir-Lah. Ale to už se ozývaly další výkřiky a navigátor začal vzlykat jako malé dítě. Baldru-Ram zíral prázdňým pohledem.

Nir-Lah přepnul obrazovku a prostor najednou přestal být prázdňý. Jedna po druhé se na obrazovce objevovaly planety - tři, pět, osm. Nir-Lah ukázal ke stropu, kde bylo vidět dvě pulzující slunce.

„Jsme na místě, jsme v soustavě Twin," vydechl Baldru-Ram a bylo ho slyšet, protože náhle nastalo ticho. Kapitán vyskočil a začal jednat. Nejdříve vydal rozkaz, aby zaměřovači zjistili polohu pozemských lodí.

Hlášení však nečekaně dlouho nepřicházelo. Teprve po deseti minutách se zaměřovací centrála ozvala a Baldru-Ram nevěřil svým uším. Obličej mu zrudl rozčilením. „Slyšel jste to, Nir-Lahu? To

přece není možné! V celé soustavě není jediná loď..."

Nir-Lah na to neřekl nic. Ani on tomu nerozuměl. Sám navrhoval, aby Akonany pustili do transmiteru, ale tím vůbec nemyslel, aby jim Pozemšťané přenechali celou soustavu Twin. To nedokázal pochopit.

* * *

Rhodan s nehybnou tváří pozoroval, jak pět tisíc lodí mizí v ohnivém chřtánu transmiteru mezi dvěma slunci.

„Jako Napoleon při ústupu z Ruska," prohodil Atlan.

Rhodan se na něj překvapeně podíval. Unikala mu souvislost.

„Byl jsem při tom," vysvětlil Atlan. „Patřil jsem k jeho rádcům. Proč myslíš, že se Korsičan tolik zajímal o vědu? Bohužel byl příliš umíněný a dopltil na to."

„Čas ještě nedozrál, nemohl jsi uspět," usoudil Rhodan.

„Máš pravdu," smutně připustil Atlan. „Když jsem pak měl konečně možnost k návratu, byl už Arkon ve stavu dekadentní letargie."

„Můžeš mi vysvětlit, co jsi chtěl říci tím příměrem," raději změnil téma Rhodan. „Že lidstvo je na sestupu?"

„To ne," živě protestoval Atlan. „Vy, barbaři, jste měli štěstí, že vám na samotném počátku vašich kosmických letů spadlo dědictví Arkonidanů do klína. Tak jste získali obrovský náskok před rasami, které se dopracovaly k mezihvězdným letům až v době, kdy jejich vývoj byl za zenitem."

„Neřekl bych, že nám něco spadlo do klína, Arkonidane. Lidstvo muselo mnohokrát použít veškerého svého rozumu i lstivosti, aby zabránilo devastaci Země, a to pod vládou arkonských regentů."

„Každá věc má rub i líc," zamumlal Arkonidan.

„To máš pravdu, teď právě jsem zvědav na rub Grekova plánu," řekl s neveselým úsměvem Rhodan a zavolal na dvouhlavého mutanta Gorašina.

"Postarejte se o dálkové ovládání transmiteru na Twinu, nechci, aby se Akonané náhle objevili na Kahalu, kdyby se pokusili o návrat," rozkázal.

Gorašin zasalutoval a zmizel, ale Atlana rozkaz překvapil. „Myslíš si, že Akonané budou tak lehkomyšní a budou riskovat svou loď?“ zeptal se.

„Víme od Edwardse, že jim velí zcela bezohledný muž. Je nepochybně ochoten poslat tisíc vojáků na smrt, aby vyzkoušel novou cestu za hranice Galaxie. A určitě ví, že my používáme Twin nejen k přijímání lodí, ale i k jejich vysílání. Jen kdybych věděl, co zamýšlí Maahk,“ dodal s povzdechem.

* * *

Hat-Mooh byl smrtelně bledý, když sledoval, jak byl UMANHAT uchopen rudooranžovým energetickým paprskem a zmizel v transmiteru. Co když mi zajatec přece jen lhal a transmitter nedopraví loď do jiného transmiteru, ale je pouhým drtičem, který loď zničí, honilo se mu hlavou. Nevysvětlovalo by to nečekanou vstřícnost Pozemšťanů?

„Ne!“ vykřikl nahlas a cynicky se zasmál. Nikdo nikdy ještě nelhal, když ho vyslýchali Hat-Mooh, to už si mnohokrát ověřil.

„Mám ten rozkaz zrušit?“ překvapeně se zeptal kapitán lodi.

„Jak jste na to přišel?“ podivil se zase Hat-Mooh.

„Řekl jste ne, Hat-Moohu,“ oznámil kapitán.

„To nebylo určeno vám,“ utrl se na něj Hat-Mooh, ačkoliv měl zlost na sebe, protože si uvědomil, že se nechal strhnout k výkřiku. „Operace pokračuje. Propojte mě se všemi loděmi!“

Hat-Mooh se už opět dokonale ovládal. Jeho obavy byly zbytečné. Rhodan nelže a drží slovo, není to léčka. Hat-Mooh nedokázal pochopit, jak je možné dělat takové ústupky jen kvůli zachování míru, to však nebyl jeho problém. On se Rhodanovým příkladem rozhodně řídit nemínil.

„Spojení je navázáno!“ ohlásil kapitán vlajkové lodi. Hat-Mooh se prudce otočil a skoro vytrhl kapitánovi mikrofon z ruky.

„Vrchní velitel loďstva všem lodím. Doprava UMANHATU transmiterem se zdařila, Pozemšťané se neodvážili přichystat nám nějakou léčku. Nyní musíme jednat rychle, protože je možné, že Pozemšťané změní své rozhodnutí. Bojový svaz 1001 vytvoří co

nejsevěřenější formaci a ve třech vlnách s minimálními časovými prodlevami vstoupí do transmiteru. Svazy 1002 až 1008 jej budou následovat v pořadí podle čísel. Po vynoření v soustavě Twin se všechny svazy přeskupí do bojových formací a vyčlení průzkumné jednotky. Konec."

„My, samozřejmě, poletíme v čele prvního svazu!" dodal Hat-Mooh ke kapitánovi vlajkové lodi a vrátil mu mikrofon.

„Teď budeš předvádět svou odvahu, ty psychopate," mumlal si kapitán, když odcházel. „Měl jsi to udělat dřív, než jsi to vyzkoušel na Baldru-Ramovi!"

„Co si tam huhláte?" ostře vyjel na kapitána Hat-Mooh.

„Pouze obdivuji vaše hrdinství, Hat-Moohu," odpověděl suše tázaný.

Hat-Mooh se nafoukl jako páv a zvolal jako na divadle: „Akonané se smrti nebojí!" Vrchní velitel nikdy nepochyboval o upřímnosti chvály, které se mu dostávalo v hojné míře ze strany jeho podřízených.

Vzápětí se loď zachvěla a v další minutě se dala do pohybu. Za vlajkovou loď se rozletělo deset tisíc lodí prvního svazu. Všechny směřovaly k otevřené bráně do mezigalaktických prostorů.

Když byla vlajková loď uchopena oranžovorudým paprskem, Hat-Mooh na okamžik přivřel oči. Hvězdy na obrazovce se náhle proměnily v trasy svítících střel. Můstkem se nesl skřípot, jako by se loď měla každou chvíli roztrhnout a Hat-Mooh musel sebrat veškerou svou odvahu, aby oči opět otevřel. První co spatřil, byli roboti s vysokotlakými injekčními stříkačkami. Z jejich syčení Hat-Moohovi naskakovala husí kůže a jen s nejvyšším sebezapřením odolal pokušení poslat je pryč. Věděl však, že už je pozdě. Cesta byla nastoupena a už se nedalo nic změnit.

* * *

CREST II byla vzdálena devadesát milionů kilometrů od slunce Twin-A, když slunce začalo pulsovat. Plukovník se držel blízko slunce, aby měl dobrý přehled nad prostorem vynořování lodí z transmiteru a zároveň co nejvíce ztlížil zaměření vynořujícím se

lodím. Z jejich pohledu musela být soustava opuštěná.

„Stále nic, Greku 1," řekl Rhodan úvodem a tím předešel Maahkovu otázku. Od chvíle, kdy Tifflorovo loďstvo opustilo soustavu Twin, mluvil s Grekem 1 už potřetí, ale odpověď na svou zásadní otázku stále ještě nedostal.

„Třeba nám Akonané nevěří," nadhodil Atlan.

„To by bylo nelogické," namítl Rhodan. „Když už vynaložili takové úsilí, aby dosáhli svého, musí se chopit příležitosti. Jinak to nedává smysl."

„Ale Akonané myslí trochu jinak než my," připomněl Gucky.

„Nechápu, co tím míníš?" zeptal se překvapeně Rhodan.

„Jsou to gauneři," zapištěl bojovně Myšob. „Vůbec se jim nedá věřit a nepřekvapilo by mě, kdyby ostatní posuzovali podle sebe. Potom si myslí, že jim chystáme nějakou léčku. Oni na našem místě by to docela určitě udělali."

"Je pravda, že Akonané nedrží slovo," připustil Rhodan. „Ale neplyne z toho, že si totéž myslí o nás. Dobře vědí, že to tak není a s tím kalkulují."

„Přesně," podpořil ho Mercant. „Budou naopak spěchat, aby využili naší slabosti, jak to oni vidí, a získali pro sebe co nejvíce."

„Máte pravdu, Mercante," zvolal Atlan a ukázal na obrazovku. Z transmiteru se vynořila první loď. Rhodan zvedl ruku, aby zapnul translátor a spojil se s Grekem 1, když ho vyrušil Guckyho hlásek.

„K sakru, vždyť je to jen jedna loď!" rozčiloval se Myšob.

Loď měla kulovitý tvar pozemských lodí, ale důkladné pancérování na pólech, neklamný znak akonských konstrukcí. Rhodan odtáhl ruku od spouštěče translátoru.

„Uklidni se a mluv slušně, kolikrát ti to mám říkat," řekl nabádavě Guckymu.

„Měli jsme to předpokládat. Akonané nejsou tak hloupí, aby hned vyslali osmdesát tisíc lodí, aniž by si transmiter vyzkoušeli."

„Co jejich velitel tím zkušební letem získá, Perry?" zeptal se pochybovačně Atlan. „Kdyby to opravdu byla léčka, copak bychom se prozradili kvůli jedné jediné lodi?"

„Ale i když příznivá zpráva z osamělé lodi nic nedokazuje, nervy přece jen uklidní, nebo snad ne?" řekl Rhodan s potutelným

úsměvem.

„Zvlášť, když si někdo není jist svou věcí," přidal se Mercant. „A Akonané si zdaleka nejsou tak jistí, jak chtějí, abychom si mysleli."

„Je to nezodpovědnost," začal Atlan, ale vtom transmitter začal opět pracovat a veškerá pozornost se soustředila na obrazovku. Shluk energie, který se vynořil, byl až obludný a velikostí si nezadal se sluncem. Vzápětí se na jeho obvodu začaly objevovat černé rýhy a potom jako by se roztrhl. Okamžitě začaly klapat počítače zaměřovacích automatů.

„Deset tisíc a jedna loď," ohlásil vzápětí plukovník Cart Rudo.

"Děkuji, plukovníku," prohodil Rhodan a obrátil se k Atlanovi. „A je to. Aspoň že jejich velitel měl dost odvahy letět s prvním svazem."

„Tomu říkáš odvaha, barbare?" pohrdlivě to odbyl Atlan. „Touha prosadit se, to snad. Odvaha by byla, kdyby letěl s tou první lodí."

Tentokrát už Rhodan translátor zapnul. Na obrazovce se objevila Maahkova postava. Bylo ovšem marné pokoušet se zjistit, co si myslí z výrazu jeho tváře, protože tvář v pozemském smyslu neměl.

„Viděl jsem, Pozemšťane, Akonané jsou zde," předešel Grek 1 Rhodana. Ani Maahkův hlas nic neprozrazoval a translátor reprodukoval jen věcný obsah sdělení a nemohl zachytit žádné odstíny výrazů, pokud vůbec byly.

„Co bude dál, Greku 1 ?" zeptal se již podrážděně Rhodan. „Splnili jsme veškerá vaše přání, není už na čase prozradit, co přijde?"

„Dozvíte se to včas," odpověděl stále stejně bezbarvě Grek 1 a nečekaně přerušil spojení.

„Mohu s ním trochu zamávat?" zaprosil Gucky, který už měl Maahka plné zuby.

„Nech toho!" nevrle mu odpověděl Rhodan. Měl dost jiných starostí. Transmitter zatím začal chrlít další svaz Akonanů.

6.

Hat-Mooh vyslechl Nir-Lahovu zprávu s nehybným obličejem. Hat-Mooh měl spoustu charakterových vad, ale jedno mu nikdo nemohl upřít - byl chytrý a dovedl se ovládat. I když měl dost důvodů slavit skvělé vítězství, nepropadl pocitu vítězoslávy. Cítil, že tu něco nehraje.

Velký administrátor Solárního impéria ve svém projevu zdůraznil, že planety soustavy Twin jsou výsostným územím Impéria a Hat-Mooh věděl, že Rhodan nemluví do větru. Co měla ta slova znamenat? Zaměřovači tisíců lodí nebyli schopni v celé soustavě objevit jedinou pozemskou loď. Jak chtějí Pozemšťané bránit svá území, když tu nemají armádu? Jsou tu snad rozmístěny nějaké tajné zbraně?

Hat-Mooh se cynicky zasmál. Ano, právě to je dobrý důvod, aby všechny planety prohledali! Okamžitě se však znovu ovládl a s nehybným obličejem a klidně čekal, až se v soustavě Twin soustředí celé jeho osmdesátitisícové loďstvo. Potom je rozdělí a nechá prohledat každou planetu, hlídat transmitter, ale hlavní síly soustředí k páté planetě.

Vydal příslušné rozkazy.

* * *

Baldr-Ram byl překvapen a zklamán, když zjistil, že UMANHAT vůbec není uveden v bojovém rozkaze loďstvu. „Neobdrželi jsme žádné rozkazy, Nir-Lahu," řekl vyčítavě, jakoby Nir-Lah za to mohl.

Nir-Lah sepal špičky prstů obou rukou na znamení, že to také nechápe, ale ve skutečnosti byl rád, že Hat-Mooh na křižník „zapomněl". Chtěl se vyhnout boji s Pozemšťany, a když nedostali rozkaz, bylo to mnohem snazší.

„Rozhodnutí vrchního velitele jsou mnohdy neproniknutelná," řekl se sotva skrývaným výsměchem.

„Ale to nás odsouvá na vedlejší kolej, Nir-Lahu!" zvolal pobouřený Baldr-Ram. „Neměli bychom si přímo vyžádat rozkazy

od Hat-Mooha?"

Nir-Lah usoudil, že se musí vyjádřit jasněji. „Skutečně věříte, že Hat-Mooh na nás prostě zapomněl? Ale to jste na omylu. Hat-Mooh chce, aby se na nás zapomnělo! My jsme vyzkoušeli transmitter a on letěl až po nás, a to dráždí jeho přepjatou ješitnost. Když už jsme se dostali jako první do soustavy Twin, musí další úspěchy náležet jen jemu. Proto nás odsunul na slepou kolej."

„Jak můžete takhle mluvit o vrchním veliteli, Nir-Lahu?" zeptal se zděšeně Baldru-Ram, a dokonce zbledl.

„Tak mu zavolejte a přesvědčete se sám, jak to je," odsekl Nir-Lah.

„To není v mé kompetenci, teď jste tu velitelem vy..."

„Vy však víte, proč nechci a nebudu volat, Baldru-Rame," skočil mu do řeči Nir-Lah, ale hned zmírnil příkrost svých slov. „Ostatně nám Hat-Mooh ani nezakázal něco podniknout. Můžeme se například přesunout k páté planetě a sledovat, co se tam děje."

To činorodého kapitána uspokojilo a okamžitě vydal příslušné rozkazy. Spokojen byl také Nir-Lah, uklidnil Baldru-Rama a dosáhl svého cíle: dostat se co nejbliž ke Quintě, kde byla umístěna řídicí stanice transmitteru na Twinu. Věděl, že pokud má dojít ke střetnutí, bude to tam...

* * *

Na obrazovce se větší část planety leskla jako obrovské zrcadlo, jen u jednoho pólu bylo vidět jediný zvrásněný kontinent, jako zmačkaný klobouk nasazený na stranu tlouštíkem s lesknoucí se tváří. Všude byl klid a nadporučík Edwards na okamžik propadl iluzi, že je na pozemské lodi. Za zády slyšel důvěrně známé zvuky lodní centrály při přesunu, bzučení interkomu, krátké a přesné povely a jako kulisu - vzdálené hučení strojů. Bylo těžké si představit, že tyto stejné zvuky, stejný rytmus života lodi je rytmem života nepřátelské lodi.

Vzápětí se však na obrazovce objevily sevřené šiky jedovatě zelených lodí a nadporučík byl opět vržen do skutečnosti. Byl Nir-Lahem a sledoval flotilu dvou tisíc lodí pod velením Hat-Mooha, jak

míří k srdci transmiteru na Twinu.

"Jste schopen zachytit provoz na hyperkomu, Baldru-Rame?"

„Mám odposlouchávat provoz na linkách vlastního loďstva?" zděsil se Baldru-Ram a Nir-Lah v posledním okamžiku v sobě zdušil pozemské zaklení.

„Při bozích všech hvězd, ano!" zvolal. „Jsme přece součástí akonského loďstva, a máme-li být co platní, musíme vědět, co se děje!"

„Omlouvám se, Nir-Lahu, samozřejmě máte pravdu," kajícně přiznal Baldru-Ram. „Okamžitě nařídím přesměrovat antény."

Nir-Lah cítil, jak mu tlučí srdce. Baldru-Ram byl výborný kapitán lodi, ale lpěl na předpisech a ctil nadřízené víc, než bylo Nir-Lahovi milo. Nir-Lahovy nestandardní přístupy v něm každou chvíli vzbuzovaly podezření a to bylo nebezpečné. Nadporučík Edwards věděl, že skoro každý agent byl dříve nebo později odhalen a skoro nikdo ten okamžik nepřežil. Patřilo to k práci agenta. Jeho bezprostřední velitel, plukovník Mirabelle, měl štěstí. Umění biofyziků ho zachránilo, ale za cenu toho, že podstatná část jeho těla byla složena z části těl cizích. Nir-Lah si otřel pot z čela a zapudil tyto truchlivé představy...

Baldru-Ram provedl rozkaz bezchybně a přepojil odposlech pouze na Nir-Lahův přijímač. Pohrdavě se usmál, když uslyšel mluvit Hat-Mooha.

Tento velitel, ctižádostivý a nelítostný vůči nepřátelům i vlastním vojákům, se zřejmě necítil ve své kůži. V podtextu všech jeho rozkazů byla až zbabělá opatrnost. Patrně si byl vědom, že na Pozemšťany nestačí.

Přesto se Nir-Laha zmocňoval stále silnější neklid. Dva tisíce akonských lodí se mělo zastavit ve vzdálenosti osmi set tisíc kilometrů od Quinty, ale bezpečnostní zóna kolem pozemských základů byla deset milionů kilometrů. Celá Galaxie to věděla a určitě to věděl i Hat-Mooh.

Proč tedy baterie, chránící stanici na Quintě, nezahájila palbu na zřejmého agresora? Touto otázkou si Nir-Lah marně lámal hlavu v momentě, kdy se mu dostalo nečekané odpovědi.

Před akonským loďstvem náhle vyvstala hradba z ohnivých

koulí. O pouhou sekundu později Nir-Lah uslyšel Hat-Moohův řev. Velitel nařizoval svému svazu rozptýlit se a vyhnout se přehradové palbě.

Rozkaz přišel pozdě. Čelo svazu, letícího plnou rychlostí, už nemohlo zastavit ani změnit směr a vlétlo do ohnivého pekla. V jediném okamžiku jako by vzplály desítky umělých sluncí - to vybuchovaly válečné lodě Akonanů a veškerá jejich výzbroj...

Nir-Lah něco takového očekával, a dokonce si to přál, ale v tomto okamžiku cítil jen smutek a lítost. Bylo mu líto těch statečných astronautů, kteří sice byli nepřáteli, ale také bytostmi, na něž doma čekaly matky, manželky, děvčata, děti. Kolik slz ještě bude prolito kvůli ctižádosti nezodpovědného vůdce, ptal se Nir-Lah sám sebe.

* * *

Díky propojení obrazovky zaměřovačů do jeho kabiny mohl Grek 1 sledovat události kolem Quinty. Zničení několika set akonských lodí ho nechalo chladným. Pokud vůbec něco cítil, pak to bylo. uspokojení nad tím, že ještě několik tisíc odvěkých nepřátel jeho rasy bylo zničeno. To však zdaleka nesplňovalo jeho představy o vítězství, po kterém toužil!

Osobnost Maahka byla mnohem jednodušší, přímočařejší než osobnost člověka. Postrádali to, co lidé nazývají „vnitřní svobodou“, která jim umožňovala znovu a znovu zvažovat svou minulost, řídit se pokyny svědomí. Naproti tomu Maahkové, a Grek 1 mezi nimi, byli zcela v zajetí odkazů předků, o nichž nevěděli, a ani nechtěli vědět, jak a proč vznikly. Jejich Já se pohybovalo v zajetí temných sil, které neznaly.

Grek 1 se podíval na své kosmické hodinky. Blížil se čas, kdy odkaz předků bude naplněn a Já Maahků bude osvobozeno, bude otevřeno formulování nových cílů. Grek 1 na rozdíl od většiny Maahků už tušil, jaký cíl to bude. Osvobození se z područí, ve kterém byl jeho národ.

* * *

„Šílenci!" sykl Rhodan a oči mu hořely hněvem. „To si opravdu mysleli, že mohou beztrestně napadnout pozemské území?"

Automatická bezpečnostní zařízení kolem řídicí transponderové stanice na Quintě mohla během třiceti vteřin vystřelit tisíce nukleárních raket. Pokud by se však agresori přesto dostali blíž ke Quintě, byly by rovněž spuštěny baterie supertěžkých desintegrátorů, které by vytvořily neprostupnou zónu naprosté zkázy. Ani to však nebylo vše. V sotva myslitelném případě, že by se nepříteli podařilo proniknout touto zónou, byla v záloze ještě transformační děla.

„Mně se zdá, že byli překvapeni," poznamenal posměšně Atlan. „Rozprchlí se do všech stran, ale třeba ještě věří, že se jim podaří ten ořech rozlousknout s dalšími tisícovkami lodí."

„Už se do toho dali," zaburácel můstkem dunivý hlas Epsalana Ruda. „Svaz o deseti tisících lodí se zálohy míří ke Quintě a chce ji sevřít do kleští."

„Musíme něco podniknout, pane!" vykřikl Mercant a praštil pěstí do stolu s rozloženými mapami. „Těch deset tisíc lodí nic nedokáže, ale oni jsou schopni vysílat další a další, vyčerpat naši obranu, a dokonce poškodit stanici."

„Chcete říci, že mám dát rozkaz ke zničení Twinu a my se máme stáhnout?" zeptal se přímo Rhodan.

„Není to logické?" odpověděl otázkou solární maršál Mercant.

„Bylo by to logické, pokud bychom nejednali s Grekem 1," opravil ho Rhodan. „Chci vědět, co sledoval svými žádostmi. Sledoval tím něco zcela určitého, ale my stále nevíme co. Vyznáte se snad v logice Maahků?"

„Zcela s tebou souhlasím, barbare," řekl Atlan, ale dal si záležet, aby to znělo ironicky. „Musíme počkat. Kdy se vrátí Gorašin?"

„Gorašin? Co s tím má ten mutant společného, Arkonidane?"

„Třeba nic, barbare, ale mám tušení, že ho brzy budeme potřebovat."

„Jak myslíš," podvolil se neochotně Rhodan a povolal Gorašina interkomem na můstek. „Bohužel tvá různá tušení se mnohdy vyplní, i když stejně často se jen blamuješ. Počkáme a uvidíme."

Gorašin se objevil okamžitě. Bylo to snadné, protože v náručí držel Guckyho, který ho sem teleportoval.

„Co tomu říkáš, Perry? Sotva na něco pomyslíš, hned ti tvoje přání splním," vychloubal se jako vždy maličký Myšob. Rhodan se však pouze ušklíbl.

„Zůstaňte prosím tady, Gorašine," obrátil se Rhodan na mutanta. „Atlan si myslí, že vás brzy budeme nutně potřebovat."

„Můžete se na mě spolehnout," odpověděla hlava zvaná Ivan, druhé hlavě říkali Ivanovič. Dvě hlavy byly však jen vnějším projevem mnohem zásadnější proměny, kterou mutace způsobila v Gorašinově organismu. Ta spočívala v jeho schopnosti pouhým koncentrovaným pohledem čtyř očí přivést prakticky libovolnou hmotu k jaderné reakci. Byla to schopnost nesmírně nebezpečná, a proto ji Rhodan využíval jen v mezních situacích. Nyní taková situace mohla nastat, v tom Rhodan s Atlanem souhlasil, protože neměli tušení, na co Grek 1 vlastně čeká, ale nebylo pochyb, že jde o něco velkého.

„Vzdalte se trochu od slunce, plukovníku," rozkázal Rhodan. „Musíme mít přehled, abychom mohli v případě nutnosti zasáhnout a vzrůstající sluneční aktivita způsobuje stále více poruch."

Ještě než mohl plukovník Rudo odpovědět, ozval se Maahk prostřednictvím translátoru: „Zůstaňte v energetickém stínu slunce, Rhodane! Zapřísahám vás: neriskujte!"

Rhodan rezignovaně pokrčil rameny a rozkaz odvolal. Cart Rudo jen zalapal po dechu. I na Epsalana se železnými nervy bylo trochu moc, že Velký administrátor dostává rozkazy od nějakého Maahka, navíc zajatce.

„To přece..., " chtěl protestovat také Gucky, který neměl Greka 1 rád, ale přerušil ho Atlanův výkřik. „Transmitter! Podívejte se na transmitter!"

* * *

Deset tisíc akonských lodí znovu spustilo bubnovou palbu proti jedinému kontinentu na Quintě. Před půl hodinou jich bylo ještě dvanáct tisíc, ale během několika minut se dva tisíce z nich proměnily v shluky plynu po zásazích pozemských baterií, hájících řídicí stanici na Quintě. Potom Akonané zvolili jinou taktiku. Stáhli

se do vzdálenosti čtyř milionů kilometrů a začali ostřelovat kontinent jadernými raketami s dalekým dosahem. V této etapě operace vypustili celkem sto tisíc raket, ale sotva tisíc z nich doletělo až k cíli. I to však stačilo, aby byla zničena plná třetina obranných zařízení. Nyní tedy zaútočili znovu. Zdálo se, že mají šanci během několika hodin obranu zcela zlikvidovat.

Proč Rhodan stáhl loďstvo?! říkal si skoro zoufale Nir-Lah a v bezmocném vzteku svíral pěsti. Věděl přece, že obranná zařízení, vázaná na povrch planety, nemohou dlouho odolávat útokům z kosmického prostoru!

Vtom však uslyšel Hat-Moohovo zoufalé volání o pomoc a pochopil, že Quinta není hlavním bojištěm. Dověděl se, že desetitisícový akonský svaz u transmiteru byl napaden neznámým nepřítelem. Pak bylo spojení náhle přerušeno. Nir-Lah ovšem tušil, kdo může být tímto nepřítelem. Imperiální loďstvo to být nemohlo, to by Akonané snadno identifikovali. Tudíž zbývala už jen jedna rasa, která byla schopna užívat transmitter na Twinu - Maahkové.

Nir-Lah se otočil k obrazovce, která zobrazovala situaci v sektoru transmiteru. V prvním okamžiku měl dojem, že má halucinace.

Oslnivý shluk energie mezi oběma slunci se zřetelně rýsoval proti neproniknutelné tmě mezigalaktického prostoru. To bylo normální, ale z tohoto ohnivého terče vylétaly na všechny strany jakési jasné svítící body, tvořící tečkované čáry a opět vyhasínající. Připomínalo to nesmírný ohňostroj.

Trvalo několik vteřin, než Nir-Lah pochopil, co vlastně vidí. Výbuchy gigatunových bomb by na tuto vzdálenost bylo obtížné vůbec zaznamenat. Snad jen současná exploze tisíce těchto bomb by vytvořila na obrazovce matnou světelnou skvrnu. Ty body však jasné zářily z obrazovky. Konvertorová děla Maahků! Ano, to byla jediná zbraň, která mohla způsobit takový efekt.

Nir-Lah si vzpomínal, že konvertorová děla fungují na podobných principech jako fiktivní transmitery, ale jejich účinky jsou samozřejmě jiné. Uvnitř zvoleného cíle vyvolají nestabilní koncentrované pole na 5D bázi. Loď, která je cílem útoku, je obklopena tímto polem a podléhá neznámým fyzikálním

zákonitostem. Dokud existuje koncentrované pole, lodi se nemůže nic stát. Jakmile jsou ale konvertorová děla vypnuta, pole zmizí. V tom okamžiku je hmota, kterou pole obklopuje, odhmotněna, čili zničena. Tento proces trvá jen stotisícinu vteřiny.

Spojení bylo obnoveno a Nir-Lah opět uslyšel Hat-Moohův řev. Vrchní velitel nařizoval všem akonským lodím soustředit se v půli cesty mezi pátou planetou a transmitterovým energetickým shlukem a v tomto prostoru se přeskupit k obraně proti novému nepříteli.

„Čekám na vaše rozkazy, Nir-Lahu," řekl Baldru-Ram, kterému zbělely rty. „Máme se přesunout do prostoru soustředění?"

Nir-Lah přikývl, aniž si uvědomil, že je to typické gesto Pozemšťanů. Naštěstí si toho nevšiml ani Baldru-Ram. Situace byla příliš vážná, než aby si někdo všímal takových maličkostí.

„Ano," odpověděl chraplavě Nir-Lah. „Ale nebudeme bojovat - musíme se pokusit najít způsob, jak přežít!"

„Nerozumím vám! Co tím myslíte?" zeptal se zmatený Baldru-Ram.

„Pospěšte si, na vysvětlování není čas, kapitáne," odbyl ho Nir-Lah. „A modlete se, abychom nebyli jedinými Akonany, kteří přežijí!"

* * *

Můstek CRESTU II zaplavilo jasné světlo. Dokonce světlo Twin-A pobledlo ve srovnání s tímto hroživým světlem. Rhodan se sevřenými pěsti stál za křeslem plukovníka Ruda a jako hypnotizovaný sledoval na žhnoucí obrazovce vražedný ohňostroj.

„Třicet tisíc obrovských lodí Maahků, nesoucích smrt," zašeptal.

„Tohle je mistrovský kousek Maahků, barbare," odpověděl mu Atlan.

„Mistrovské dílo krutosti Maahků!" zvolal pobouřeně Rhodan. „Akonané nemají žádnou šanci proti jejich konvertorovým dělům. Jejich zbraně jsou ve srovnání s nimi dětskými hračkami. Už teď jsou vlastně mrtví, všichni!"

„Maahkové uvažují jinak než ty," namítl suše Atlan. „Neznají slitování. Neměli by ho ani s námi, kdyby byli silnější než my."

„Asi máš pravdu, Arkonidane, přesto bych byl radši, kdybych tu měl naše loďstvo," trval na svém Rhodan.

„Jak tě znám, tak bys tahal Akonany z bryndy, ty naivní barbare," řekl Atlan s ironickým úsměvem. „Nechápeš, že brutalita Maahků nás zachrání před mořem krve, které by se prolilo v galaktické válce? Kdy se naučíš myslet v kosmických dimenzích?"

Rhodan se dlouze zadíval na přítele a bylo zjevné, že v něm zápasí zcela protichůdné pocity. Nakonec s povzdechem řekl: „Máš pravdu, Arkonidane, ale to mi nezabrání, abych neudělal vše, co je v mých silách, abych zachránil aspoň ty, kteří přechkají ta jatka. Plukovníku Rudo, nastavte kurz k bojišti a nechte připravit všechny záchranné čluny ke startu."

Potom Rhodan přešel k translátoru a zapnul ho: „Dosáhl jste všeho, co jste chtěl, Maahku," konstatoval.

„Děkuji, Pozemšťane," pronesl mechanický hlas přístroje. „Svou povinnost jsem splnil, pomsta je dokonána a mé já se osvobodí od temného tlaku odkazu minulosti. Nyní už se mnou můžete počítat."

Rhodan mlčky vypnul přístroj a rozepnul si límec uniformy, měl dojem, že se mu náhle nedostává vzduchu.

„Tak on to věděl, proto nás přiměl odeslat naše loďstvo a naším prostřednictvím vlákal Akonany do vražedné pasti. Ale Twin se stane pastí i pro třicet tisíc lodí Maahků, Arkonidane!" Rhodan skoro šeptal, a přesto se nedalo pochybovat, že je už pevně rozhodnut.

„Můžeš si být jist, že Grek 1 měl na zřeteli i tuto možnost," řekl Atlan.

* * *

„Konečně je mi to jasné, Nir-Lahu!" vykřikl Baldru-Ram a sáhl po příruční zbraní. "Jste agent Pozemšťanů! Už dlouho jsem něco takového tušil. Prý: Modlete se, aby nějací Akonané přežili! Nikdo z nás by to takhle neřekl. Každý by řekl, aby přežili naši lidé. Už kolikrát mi bylo leccos divné!"

„Jste všímavý, Baldru-Rame," řekl s chladným úsměvem Edwards, ačkoliv se díval do ústí zbraně. „Všímáte si však maličkostí a zatím vám uniká celek. Jsem nadporučík Edwards, agent pozemské

rozvědky, v tom máte pravdu. Ale když mě zastřelíte, nic tím nezískáte, Baldru-Rame.

Skutečným nebezpečím pro vás a všechny Akonany, kteří ještě jsou naživu, nejsem já, ale Maahkové, kteří na vás útočí. Vy neznáte zbraně Maahků, ale ujišťuji vás, že ani sto tisíc vašich lodí proti nim nemá nejmenší šanci. Během několika hodin nezbude z vaší armády jediná loď. Nezbývá vám, než se pokusit o záchranu, a v tom vám nabízím pomoc, kapitáne.

Pokud se vám podaří zachránit se, můžete mě potom postavit před soud, to už je vaše věc."

Baldru-Ram pomalu zasunul zbraň do pouzdra. „Věřím slovům Pozemšťana. Budu vás považovat za spojence a doufám, že soud k tomu přihlédně. Pochopitelně však o tom okamžitě musím informovat Hat-Mooha. Myslím, že naše zbraně jsou lepší než vaše a naše armáda se Maahkům ubrání. Osmdesát tisíc lodí!"

Nadporučík Edwards jen pokrčil rameny. Věděl, že Baldru-Ram se brzy přesvědčí o opaku...

* * *

CREST II mířila nejvyšší rychlostí k bojišti. Lodím Maahků čelil pravý ohnivý orkán ze strany Akonanů, ale bezvýsledně. Zelené ochranné štíty lodí Maahků byly neprůstřelné a náboje nejtěžšího kalibru se na nich rozprskávaly jako prskavky na vánočním stromku - aniž by štíty poškodily.

Konvertorová děla Maahků naproti tomu vytrhávala stále více akonských lodí z normálního prostoru. Celé bojiště se koupalo v záplavě světla, v němž navždy mizely akonské lodě.

Rhodan povolil „volný lov". Gigatunové bomby z výzbroje CRESTU II bez problémů ničily zelené ochranné štíty. CREST II si razila cestu mezi loděmi Maahků a zanechávala za sebou jen shluky plynů na místě obrovských lodí. Byla to však jen příslovečná kapka v moři mezi třiceti tisíci černých obrů.

Akonské lodě začaly unikat do mezigalaktického prostoru za hranicemi soustavy Twin. Rhodan však věděl, že tím pouze prodlužují svou agónii. Jejich akční rádius jim neumožňoval návrat

do rodné Galaxie, vzdálené devět set tisíc světelných let. Místo okamžité smrti je čekalo zdoluhavé umírání, až jim začnou docházet potraviny, voda a vzduch. Čekalo je šílenství.

* * *

Edwards byl oslněn, sotva se vynořili z lineárního prostoru. Neviděl téměř nic, přesto mu bylo od prvního okamžiku jasné, že už není koho zachraňovat. Pochopil to i Baldu-Ram, protože se okamžitě pokusil vrátit do lineárního prostoru. Na zlomek vteřiny se oči akonského velitele a pozemského agenta setkaly. V příštím okamžiku však drtivý náraz zbavil Edwardse vědomí. Neviděl, jak se UMANHAT proměnil v hromadu trosek, které se rozlétly do prostoru. Mezi nimi i jeho bezvládné tělo...

* * *

Pět postav z kovoplastu stálo nehybně v podzemním bunkru. Jejich pozitronické mozky vnímaly otřesy půdy, které pronikaly z povrchu hluboko do podzemí. Věděly, že nepřítel útočí, ale to je nevzrušovalo. Čekaly na rozkaz, který však nepřicházel. Až teď!

Roboti vykonali svůj úkol. Automat začal odpočítávat posledních deset vteřin...

* * *

Rhodan věděl, že odpočítávání posledních vteřin existence Twinu započalo. Loďstvo Maahků zatím směřovalo k páté planetě, aby se opět zmocnilo řídicí stanice transmitteru.

Zbývala poslední vteřina před chvílí, kdy medirobot Rhodana uspí před cestou transmitterem. Rhodan ho však zastavil a naposledy se spojil s Grekem 1.

„Vím, na co se mě chceš zeptat, Pozemšťane," řekl Maahk a oči mu plály. „Proč jsem nechal zničit tisíce lodí, svých lodí, s téměř třemi miliony Maahků. Řeknu ti to. Byli to potomci Maahků, nebyli však už Maahky. Už se neřídili zákony mé rasy. Jejich duch už patřil

Mistrům ostrovů. Když jsem naplnil odkaz minulosti a zničil Akonany, můj duch se uvolnil. Nyní se mohu svobodně rozhodovat. Zničení mých lodí byl poslední čin, který jsem vykonal pod tlakem Mistrů ostrovů. Od nynějška se mnou můžete počítat, Perry Rhodane."

* * *

„Plukovník Mirabelle!" vykřikl nevěřičně Edwards, když se probral.

"Jsem to opravdu já, chlapče. Já se o své lidi starám," řekl plukovník.

„Ale jak jsem se sem dostal, co se vlastně stalo?" vyptával se nadporučík.

„Měl jste neuvěřitelné štěstí, chlapče," vysvětloval plukovník. „Jste jeden z mála, které se CRESTU II podařilo vylovit z trosk pomocí vodícího paprsku. Ležíte tu už šest dní a za tu dobu se Galaxie úplně proměnila. Akonané jsou v šoku a jejich spojenci se stáhli od hranic Impéria. Rhodan zveřejnil film o událostech v soustavě Twin a nyní už všichni uznávají, že pouze Pozemšťané jsou schopni čelit ohrožení z Andromedy."

„Stále tomu nemohu uvěřit, všichni zahynuli, jen já..." zašeptal nadporučík.

„Seberte se, majore," řekl vesele plukovník.

„Majore?" zeptal se překvapeně Edwards.

Já jsem vám to neřekl?" naoko se podivil plukovník. „Už je to tak, stárnu. Ve slabé chvílce jsem vás navrhl na povýšení, a Rhodan to schválil. To asi kvůli té vaší zprávě. No, teď je to na vás, tak mi neudělejte ostudu."

Slovníček Perryho Rhodana:

Hat-Mooh: Akonan, velitel akonské armády.

Sun-Jang: major, Pozemšťan, kapitán nákladní lodi, zajatec Akonanů. Nir-Lah: zesnulý Akonan, příslušník akonské tajné služby. Jeho místo zaujal Richard Edwards.

Edwards, Richard: nadporučík, agent galaktické rozvědky v Modré soustavě. Syn tajného agenta Glenna Edwardse.

TRAVINOLA: vlajková loď Akonu.

Baldru-Ram: Akonan, kapitán UMANHATU.

UMANHAT: akonský křižník; kapitán Baldru-Ram.

Mirabelle: plukovník, náčelník centrály. Šestapadesátiletý šedovlasý se zjizvenou, opálenou tváří, rozrytou hlubokými vráskami, měl ruce a nohy biopozitronicky vyspravené, ale pohyboval se překvapivě lehce. Nikdo by neřekl, že po zranění před dvanácti lety bojoval o život.

EURIDIKA: pozemská válečná superloď.